

Η Ημερα

ΜΕΓΑΛΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

24 ΣΕΛΙΔΕΣ 24
ΔΡΑΧΜΑΙ 2

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
21
ΜΑΪΟΥ 1937
Γραφεία: Βουλής 1
Αριθμός φύλλου 30
Τυπογραφεία: Παλαμάδου 4

ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ ΤΟΥ ΣΑΛΟΝΙΟΥ
ΓΑΜΟΣ ΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ
Διάλογος μεταξύ δύο γυναικών: Μιάς ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΟΣ και μιάς Μεσοκόπτης Κυρίας.

ΠΕΖΟΤΡΑΓΟΥΔΟ
Γαλήνεμα
ΠΩΛ ΖΕΡΑΛΑΝΤΥ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΜΑΣ

Μεταξύ καφέ και τσιγάρου

Έπειδή είχαμε έναν γεμάτο και η γυνή δεν είχε ένεκα τούτου μεγάλην ψυχρότητα, θα παρῶμεν, δεν είναι άβυσσος, καλοκαίρι εφέτος πολύ ζεστόν. Ταίρια μὰς πληροφοροῦν οἱ εἰδικοί μετεωρολόγοι, καὶ ἀστεροσκοπιοὶ. Ὅπου σημαίνει ὅτι θὰ καίωμεν καὶ θὰ ψηθώμεν ἐφέτος καὶ θὰ τοιςαυτοῖς ἐντός καίωμεν. Εὐτυχὸς μόνον ποὺ γράφονται πολλοί... ἐπιθεωρεῖται.

Σὲ πείσμα ὅλων λοιπὸν καὶ μὲ ὅλην τὴν ἐκπαίδευσίν σου τὴν φαινομένη ἐπιπλοκή εἰς τὴν πόσιν πέρα γιὰ πέρα. Καὶ οἱ γέροντες σου στήθην καὶ οἱ νέοι γίνονται θέλεια ἀνήμερα. Ἀλλὰ τοῦτα, μὲν ὅλην τὴν σπουδαῖα λόγῳ χροῖον ποὺ δίδουν εἰς τὸ θῆλον, δὲν γινώσκον καὶ μυστήριον, πρέπει νὰ ἐκπαιδεύονται ἐν Ἑλλάδι. Ὅχι, καὶ οἱ νομίζοντες διὰ λόγους σεμνιοφιλίας, ἀλλὰ διὰ λόγους πολιτισμοῦ μόνον καὶ μόνον. Εἰς τὰς δόξας λίγο ἀνίμω.

Ὅτε εὐγενὲς Ἰσπανὸς νὰ ἦτο ὁ συλλυγόμενος, ὁ γάμος ἀπὸ τὴν διαφάνειαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν. Δεκαπέντε ὄνματα ἔφερε καὶ διπλοῦσα ἐπὶ τὴν πόσιν. Ἀλλὰ μὴτος ἦσαν ἰδιὰ του; Καὶ αὐτὰ κλεμμένα ἦσαν. Ὅτε φέρον ἐπὶ τὴν πόσιν.

Ένας - ένας ἀνοίγονται οἱ θεοὶ καὶ ἀποκρίνονται. Κάθε συναισθητικὴ ἀποκρίσις καὶ τρεῖς μ' εἰκοσιεπτά μὲν ταβέρνας. Δὲν θὰ ἔχουν περὶ αὐτὰ καὶ πολλὰ χροῖνα ἀπὸ τὰ ταβέρνα καὶ οἱ θεοὶ νικῶντες ἀποκρίνονται ἐν διπλοῦσιν ἀπὸ τὰ οὐκ ἐστὶν Ἀθήνα.

Έν τῷ μεταξὺ προσήγγειλε προχθὲς τὸ ἀνοίγμα τοῦ καὶ ὁ παλιὸς καὶ ὁ πολυπρόσωπος Μόλας. Ἀπὸ τὴν Δεσποινίδος, ἡ ὁποία ἔγινε πολυποσυντακτικὴ καὶ εἰς τὴν καὶ καλοκαίρι ἐκπαίδευσεν τὸ γένος μὲ τὰς αἰσθητικὰς τὴν κατεργασίαν τὴν εἰς τὴν καὶ μὲν τὴν λεοφόρον Ἀλεξάνδρου. Τὸν ἐκπαίδευσεν εἰς τὴν νέαν τὴν ἐκπαίδευσιν πᾶσαν προσηλόνει καὶ πολλὰ τὸ χροῖον του. Μόλα εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν ποὺ δέχεται τὸ ἑλληνικὸν θέατρο παραμένει ὁ Μόλας, τὸ μόνον γένος ῥομῆου καὶ ῥομῆου. Ἀντίστοιχον καὶ δέρο.

Εἰς κάποιον δυσθεώρητον ὁπτιό. (σφαιρικοῦ καὶ ἡ πεντηκονταετία ἡ ἐξηκονταετία), λίγην ἢ τιμὴ τῆς κατ' ἐξὸν πολλοῦ τοῦ θεοῦ. Ἀλλὰ δὲν νομίζω ἡ Ἀγορὰ νὰ πρέπει νὰ μῆθι εἰς ὅλους αὐτοὺς τί ἐστὶ πραγματικῶς δευτέρου.

ΝΙΤΣΕΒΟ

ΕΥΘΥΜΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΓΙΑ ΚΑΥΓΑ

Ένας Σκώτος, ὥρμητος μὴ ἡμέρα σ' ἕνα μὲν ἐν ἐξάμηνῃ, ἐπὶ τῇ κατ' ἐξὸν τὸν καταστηματοῦ καὶ τοῦ εἰσε:

— Δόστε μου ἕνα διὰ τὸν οὐκ, ἀλλὰ γρήγορα γιὰ τὸν οὐκ καὶ μὴ μερὶ πρὶν καίω τὸν καυγῆ.

Τὸν ἐπὶ τῇ κατ' ἐξὸν τὸν οὐκ, ὁ καταστηματοῦ τὴν περιεργὸν τὸν ἐρώτησε τότε διὰ τὸν οὐκ.

— Μὲ συγχωρεῖτε, κύριε, ἀλλ' ἂν μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ σὲς ῥωτήσω ποὺ πρὶν καίω τὸν καυγῆ.

Ὁ Σκώτος ἀπάντησε καὶ τὸ δεύτερον ποτὶ καὶ τοῦ ἀπάντησε ψυχραυμάτα:

— Ἐδῶ, μαζὶ σου, φίλε μου, πόρῳ ποὺ θὰ φέγῃ τοῦ καὶ σὲ πρὶν καίω τὸν καυγῆ.

Κόκκαλο ὁ καταστηματοῦ καὶ τῇ κατ' ἐξὸν τὸν καυγῆ.

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ (σὺν τῷ ἐξακολουθῇ ἀρχειομένη τῇ κοῦβεντῇ). Ἐμένα μοῦ φαίνεται πὸς ὅσον ποὺ γάρῃ πρέπει νὰ εἶνε ἡ ἀλήθεια. ΚΥΡΙΑ. Δὲν ἔχεις πείρα, γι' αὐτὸ τὰ λὲς αὐτὰ. Ἐπειτα πὲς μοῦ τί ἐννοεῖς λέγοντας πὸς ὅσον τοῦ γάμου πρέπει νὰ εἶνε ἡ ἀλήθεια; Μήπως πρέπει ἐνῷ ἀκόμα θὰ εἰσθε ἀρροδοῦνται, πρὶν τελέσετε τὸ μυστήριον τοῦ γάμου νὰ πάτε μαζὶ σ' ἕνα πνευματικὸ καὶ ν' ἀγίστετε καὶ οἱ δύο νὰ λένε τὰ κρίματα σας, ὥστε ν' ἀκούσῃ ὁ ἕνας τὸ πρὸ τοῦ γάμου ἐκλογισμὰ τοῦ ἑτέρου;

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ. Γιατὶ ὅχι καὶ αὐτὸ, ἂν μποροῦσε νὰ γίνῃ; Δὲν εἶνε καλλίτερα νὰ μῆθι ὁ ἕνας ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ἑτέρου, παρὰ νὰ μῆθι ἀπὸ τρίτον; Αὐτὸ δὲ λέει καὶ ὁ ἴψεν στὴν «Αἰγυπτιάκην» του;

ΚΥΡΙΑ. Ἐδῶ σὲ ἔπιασα ἀμάθητο καὶ ἀπειροῦ, κορίτσι μου. Ὁ ἴψεν αὐτὰ τὰ λόγια τὰ βάζει στὸ στόμα ἐνῷ γόνιμὸν ἡ φωνὴν ἀκούει, καὶ ποὺ νομίζεις ὅτι ὁ κόσμος πιστεῖ νὰ στηριχθῇ ἐπ' αὐτὴν ἀλήθεια. Καὶ γι' αὐτὸ ἀφορίζω τὰ κάνει θάλασσα καὶ φέρει σὲ μὴ οἰκονόμειαν τὸν δειλὸν καὶ τὴν δυστυχία. Πρόσεξε δὲ πὸς μὲ αὐτὴ τὴν ἀποτυχία τοῦ πρὸς τοῦ ὅτι ἴψεν μὰς ἀποδεικνύει πὸς σ' αὐτὴ τὴν ζωὴ χρειάζεται κάποιον ψεύτη. Μὰ δὲ τίς ἡθελῆς θεωρεῖ καὶ κτήταξ λίγο τὴν πραγματικότητα καὶ τὴν γύρω σου ζωὴ. Ἐν ὅ ἄντρας σου ἦτοσε μερὶς, ἔστω καὶ μὴτος παρερροπῆς σου, μερὶς ἀδῶς φιλετάς σου, δὲ ἔχῃαν περιστάσεις ποὺ θὰ τὰ μεγαλοποιούσε καὶ τὴν φαντασία σου, ἂν μάλιστα χόγαναι νὰ εἶνε ἐπὶ τῇ πόσιν, καὶ αὐτὸ θὰ ἦταν μὴ διαρκῆς ἀπὸ συνεισφύγῃς γυναικὸς ποὺ δὲ ἔκανε τὸ βίον αὐτοῦ! Ἀκόμη δὲ χειρότερα, ἐν ὅ ἡ γυναικὴ ἔβρε μὲ λεπτομερείας τὴν πρὸ τοῦ γάμου ζωὴ τοῦ ἀνδρὸς τῆς. Θὰ νομίζε πὸς ἐξακολουθεῖ καὶ μετὰ τὸ γάμῳ νὰ κἀν τὴν ἴδια καὶ καθε μὲρ θὰ εἴκοσε ἀποκρίναι νὰ τὸν γυναικῆ.

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ. Μὰ αὐτὴ ἡ γυναικὴ θὰ ἦταν γέλοια. Ένας ἄντρας ποὺ φαίνεται πὸς εἶνε καθε διακόσια νὰ κἀν πρὸ τοῦ γάμου τὰ διὰ του. Φαντάζεσαι πὸς ὑπάρχουν γυναικεὶς ποὺ πιστεύουν πὸς ὁ ἄντρας ποὺ ἦταν πρὸ τοῦ γάμου ἀδῶς περιστέρα; Μὰ αὐτοὶ ὁ ἄντρας θὰ ἦταν κούτσος καὶ δὲν θὰ ἐπέτρεπε τὸν ἐν εἶνε διὰ τῆς. ἴσα-ἴσα ποὺ μὴ κοπέλα πρέπει νὰ θῇ ὁ ἄντρας τῆς νὰ ἦταν πρὸ τοῦ γάμου ἀδῶς περιστέρα, γιὰ νὰ ἦν εἶνε καὶ μὴ ἦν κούτσος, σχολαστικὸς καὶ ἐπὶ τέλος γιὰ νὰ μὴ κἀν μετὰ τὸ γάμῳ τὸν ὅτι δὲ ἔκανε πρὸ τοῦ γάμου.

ΚΥΡΙΑ. Αὐτὰ λὲς ἐπὶ πόρῳ ποὺ λογικεύσαι, μὰ ὑπάρχουν γυναικεὶς, ἴσως καὶ οἱ περισσότερες, ποὺ δυστυχῶς δὲν τὰ βλέπουν ἐπὶ τὸν ἄντραν, μὰ φέγουν τὸν παρελθόν τοῦ συνζήσαντος γιὰ νὰ θεοποιήσῃν γιὰ τὸ παρόν.

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ. Μὰ αὐτὲς εἶνε παθολογικῆς ἡλικίας. ΚΥΡΙΑ. Οἱ περισσότερες ποὺ ἀγαπᾶνε εἶνε ἐπὶ, γιὰτὶ ἀγάπῃ καὶ λογικῇ εἶνε διὰ τὰ πράγματα ἐντελὲς ἀντίθετα.

“ΡΕΓΓΙΝΑ,”

Τὸ νέο μας μυθιστόρημα

Ἀπὸ τὸ προσεχὲς φύλλο τῆς ἡ «Γυναικὴ» θὰ προσφέρῃ στὸ ἀναγνωστικὸν τῆς κοινὸ ἕνα νέο συναρπαστικὸ καὶ ζωντανὸ ἱστορικὸν τῆς γαλλικῆς φιλολογίας, τὴν «Ρεγγίνα» τοῦ Ζαν Ντὲ λὰ Μπρέτ, ποὺ ἔχει ἀφῇσει ἐποχὴ καὶ μεταφράσθηκε σὲ ὅλες τῖς γλώσσας.

Ἡ «Ρεγγίνα» εἶναι μὴ ἐξυπὴ καὶ δυνατὴ ἀπεικόνισις τῆς ζωῆς, ποὺ διεκδικεῖ πάντα τὰ δικαιώματά τῆς μὲ τὸν πιὸ ἀπρόοπτον τρόπο.

Παρακολουθεῖτε ὅλες καὶ ὅλοι τὸ νέο μυθιστόρημα τῆς Γυναικῆς.

Κόκκαλο ὁ καταστηματοῦ καὶ τῇ κατ' ἐξὸν τὸν καυγῆ.

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ. Τέλος πάντων ἂς παραδεχθῶμεν πὸς αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ, δηλαδὴ τὸ ψέμα εἰς τὸ παρελθόν καὶ τὸν ὅσον σὺ ζῇ. Δὲν παραδέχεται ὅμως πὸς ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ δὲ παντρεφτοῖν πρέπει νὰ μὴν ἡ ἀγάπῃ καὶ κανένα ψέμα ἀνάμεσά τους καὶ νὰ λὲθ ὁ ἕνας στὸν ἄλλον πάντα τὴν ἀλήθεια; ΚΥΡΙΑ. Καὶ αὐτὸ ἐξαρτάται... Βέβαια οὔτε ὁ ἄντρας, μὰ πολλὸ περισσότερο ἡ γυναικὴ δὲν πρέπει νὰ λὲθ στὸν ἄντρα τῆς μερὶς ψέμα, ποὺ θέλουν νὰ κρύψουν ἐντοχές παρερροπῆς, μὰ μερὶς ἀδῶς ψευδάντια δὲν βλέπουν, παρὸν νὰ σὺ πὸς μάλιστα πὸς συντελὸν στὴν ἐντύπια τοῦ γάμου. Δὲν μπορεῖ νὰ λὲθ πάντα τὴν ἀλήθεια, γιὰτὶ τότε θὰ γινόνταν καὶς μὲ ὅλον τὸν κόσμον. Ἀνταμῶνεις στὸ δρόμῳ μὰ φιλετάς σου μὲ ἕνα καλὸν γέλοιο ποὺ μοιάζει σὰν τὴν ἡμῶν κατὰ φύσιν, δὲν μπορεῖ νὰ τῆς τὸ πρὸς κατὰ φύσιν, γιὰτὶ τότε θὰ γίνῃς ἐχθρὰ τῆς.

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ. Ὅτε καὶ οἱ οὐκ οὐκ πρέπει νὰ κοροϊδίζονται μετὰ τὸν γάμῳ καὶ νὰ κολοῦν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. ΚΥΡΙΑ. Γιατὶ ὅχι; Ἐν ὅ ἡ γυναικὴ ἐρχεται ἀπὸ τὰ μαγαζιά καὶ τρέχει ἀμέσως στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ ἀνδρὸς τῆς λέγοντας του: «Ἰδὲ δὲς μὲ τὸ καυνομένο καπέλῳ πὸς ἀγόρασα, δὲ βόσκεις πὸς ποὺ πηγαίνει περίφημα; Ἡς μοῦ δὲν ἔχω γούστο;» Ἐπὶ ὁ ἄντρας τὸν βρῖσκες ἀπαισιῶ, δὲν πρέπει ἀμέσως νὰ τῆς πῇ τὴν ἀλήθεια, νὰ τὴν κακοχαρῇ.

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ. Μὰ τὴν ἀλήθειαν λοιπὸν νὰ τὸ φέρῃ καὶ νὰ γίνῃ γέλοιο στὸν κόσμον; ΚΥΡΙΑ. Ὅχι, βέβαια, μὰ νὰ δοῖς τρόπο νὰ τὴν κἀν νὰ τὸ καταλάβῃ μόνῃ τῆς σιγὰ-σιγὰ, χωρὶς ἀπὸ μὴς ἀρχῆς νὰ τὴν δυσχεραίσῃ. Ὁ γάμος χρειάζεται μεγάλην πολιτική.

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ. Ἀκριβῶς αὐτὸ εἶνε ποὺ δὲν παραδέχομαι, τὴν πολιτικὴ καὶ τὴν διπλωματικὴ τοῦ γάμου. Θέλω μόνον τὴν εἰλικρινεῖαν. ΚΥΡΙΑ. Ὅσο εἶνε δυνατόν, Δὲ μοῦ λὲς, κορίτσι μου, ἐν ὅ ἄντρας σου ποὺ διαδέχεται τὴν ἀγάπῃ σου ποὺ ἔκανε στὸ δικαστήριον, ἐν τυχόν ἐπὶ τῇ βρῖσκες ἀντίοισι καὶ γέλοιο, πρέπει νὰ τὸν τὸ πρὸς; Ὅχι τὸν κἀν νὰ χάσῃ τὴν πεποιθίαν ποὺ εἶχε στὸν ἑαυτὸν του, δὲ τὸν ἀπογοητεύσῃ καὶ θὰ σκάψῃς μόνῃ σου τὸ λάθος, ὅπου γρήγορα θὰ θωπῇ αὐτὸς καὶ σὺ βέβαια μαζὶ, ἀπὸ συνήθους ἡ γυναικὴ συμπεριφέρεται τὴν τῇ τοῦ ἀνδρὸς τῆς. Καὶ ἂν ἔχῃ καὶ παιδιὰ; Τέλεια καταστροφὴ τοῦ σπιτοῦ σὺς.

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ. Καλὰ ὁ κόσμος διλόκλος νὰ εἶνε ἕνα ψέμα, μὰ αὐτὸ νὰ εἰσφύγῃ ἀκόμα καὶ μετὰ τὸν γάμῳ καὶ νὰ ἐκπαίδευσῃ καὶ ἀποφασίζοντα καὶ ἐνδοῦν τῖς τύχης του καὶ τῇ ζωῇ του; Μὴ μὲ ἀπογοητεύεις.

ΚΥΡΙΑ. ἴσως καὶ ὅχι ἕνα ἄσχημα, μὰ σὺ πὸς τὴν ἀλήθεια καὶ νὰ σὲ ἀπογοητεύσω, μὲ τὸ ἔστω γιὰ νὰ ἀπολάβῃς μεγάλην κατὰ φύσιν καὶ τὸν ὅσον πὸς πρὶν τῇ ζωῇ σου.

Π. ΚΟΡΝ

Ἐκείνη, μὴ γρη῏ βραδυνὴν καὶ ἀπόστην, χαρακτηρίζε τὸν Ντρεῖ καὶ τὸν σύντροφόν του γιὰ κατεργασίαν καὶ τοῦς φοβέριες πὸς θὰ καλοῖσε τὴν ἀντομνία.

Ὁ Ναπολέον μὲ ὁ πιστὸς τοῦ Ντρεῖ εἶνε καταστενοχωρημένοι: ὁ ἀναγκασθὼν λοιπὸν νὰ προσδοκῇ τὸ ἱκανοῦ τοῦ γιὰ ἕνα λογαριασμὸν 14 φράγκων.

Τὸ γκαρσὺν ὅμως ἐπετέθη. —Οἱ κύριοι, εἰτε, φαίνονται καλοὶ ἄνθρωποι, θὰ πληρώσω ἐγὼ τὰ 14 φράγκα γι' αὐτοὺς. Ἀν ἐγὼ γελασμένος, δὲν θὰ καταστρεφῶ βέβαια!

Καὶ πληρώσε τὸ λογαριασμὸ. Μία ὥρα ἀργότερα ὁ Ντρεῖς ἐπέστρεψε καὶ πρὸς μεγάλην ἐκπλήξιν τῆς καταστηματοῦ καὶ ῥωτοῖσε:

—Κυρία μου, ποῦλάτε τὸ ἐστιατόριόν σας; —Ἐξαρτάται ἀπὸ τὴν τιμὴ. —Πόσα ζητάτε; —Τρεῖς καὶ χίλιδες φράγκα! οὔτε δεκάρα πὸς κάτω.

—Νὰ τὸ ποῖν, λέγει ὁ Ντρεῖς, καὶ γοῖζοι τὸ ἐστιατόριόν ἐμὸν ποὺ συντηροῦν μου στὸ γκαρσὺν σας, γιὰ νὰ τὸ ἀνταμειφῇ γιὰ τὴν ἐμπιστοσύνην ποὺ σὲ μὲς.

Ἡ γρη῏ γοῖζοῦσε τὰ μάτια καὶ ῥωτοῖσε: —Μὰ ποῦς εἶνε ὁ σύντροφός σας; —Ὁ ἀνταμειφόμενος.

Κόκκαλο ὁ καταστηματοῦ καὶ τῇ κατ' ἐξὸν τὸν καυγῆ.

ΕΚΔΟΤΗΣ

Ἄνωντος Ἑταιρεία

ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Γραφεία: Βουλῆς 1

Τυπογραφεία Παλαμάδου 4

ΤΗΛ. ΓΡΑΦΕΙΩΝ 30.461

ΤΗΛ. ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΩΝ 80.297

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΜΕΓΑΛΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: ΡΟΖΑ ΑΝΤ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

28

ΜΑΪΟΥ

1937

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Α'

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 2

Αριθμός φύλλου 30

Ο ΕΡΩΤΑΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Τί σημασία ἔχει ὁ ἔρωτας στὴ ζωὴ τῆς γυναικὸς ;— Πὼς αἰσθάνεται τὸν ἔρωτα ἡ γυναικὴ καὶ πὼς ὁ ἄντρας;— Σὲ ποιά ἡλικία ἡ γυναικὴ νιώθει τὸν δυνατότερον ἔρωτα τῆς;— Τί ρόλο παίζει ὁ ἔρωτας στὴν καλλιτεχνικὴν δημιουργίαν.

ΕἶΝΑΙ τόσα ζητήματα ποὺ ἀγγίζουν ἄμεσα τὴν γυναικὴν, ποὺ θὰ μποροῦσε κανένας ἐρευνητὴς καὶ ἀναλύοντάς τα, νὰ τὴν ἀφῇ μὴ συνειδητῇ πὸς μὲ ἀλήθεια τὴν ἴδια τῆς τῇ φωνῇ, νὰ τὴν ἀφῇ νὰ ἀναγνῇ καὶ νὰ μελετῇ τὴν ἰδιαιτέρεν χρῆσιν τῆς, τῇ φωνῇ καὶ κοινωνικῇ τῇ ὑπόστασι, πλουσιότερος ἐστὶ μὲ γνώσιν καὶ μὲ συνειδητῇ τῇ ζωῇ τῆς καὶ φυσικῇ καὶ τὸ ἔργο ποὺ βγαίνει μετὰ ἀπ' αὐτὴν καὶ ἀντανακλάται πλατεῖα δὲ διαφόρους ἐννευγαινεῖς ἡ κατασκευαστικῆς διακατάξεως σ' ὅλη τὴν κοινωνίαν.

Καὶ μὴ σ' αὐτὰ δὲ ἐντρίψεται πρῶτον ἀπ' ὅλα εἶναι ὁ ἔρωτας, τὸ κεντρικὸν ἀπὸ παντοῦν ἑνδοτικὸν, ποὺ ἀρχίζει τόσον νωρὸς νὰ τὴν κινεῖται καὶ νὰ χροματίζῃ, πότε κρυμμένον, πότε φανερὸ ἀντιμέτωπον, καθε ἐνέργεια καὶ καθε συναίσθημά τῆς. Τί ρόλο παίζει ὁ ἔρωτας γιὰ τὴν γυναικὴ, εἶναι περὶ τὸν θέλησιν καὶ νὰ τοῖσι ἰδιαιτέρεν. Ὑπάρχουν περὶ τὸν ἔρωτα ποὺ κατὰ τὴν ζωὴν, ποὺ ἡ συνείδησις πάντοτε σ' αὐτὰ νὰ καταστῇ βαρὺς καὶ νοσηρὸς.

Τὴν αὐτὴν δὲ τὴν μὴ ῥωτοῖσε πὸς ὁ ρόλος ποὺ παίζει τῇ ζωῇ τῆς γυναικῆς, τὸ ἔρωτα ἐν στυγνῇ καὶ εἰς αἰτίες ποὺ μὲς κινεῖται νὰ διαλέξωμεν σήμερὰ τὸ θέμα τοῦτο σὺν ὑποκειμένῳ στὴν ἐρευνά μας. Τὸ μυστικὸν ἐνδοτικὸν, ὁ σκοπὸς τῆς ἀναπαύσεως, ποὺ ἡ φύσις τὸν ἐμπνέει κατὰ μέγα μέρος στὴν γυναικείαν φροντίδα, δύνουν στὸν ἔρωτα μαζὶ μὲ τὴν διακρίσιν καὶ τὴν ὁμορφίαν καὶ ὅλη τὴν ἐντασιν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ πάθος στὴν καρδίαν τῆς γυναικῆς.... Μὰ τὸ ἐνδοτικὸν τοῦτο τῆς ἀνδομνηστικῆς τῆς ζωῆς, ποὺ τ' ἀρθεῖ νὰ παῖρνῃ τόσον τεχνικὴν χίλις ἀποκρίσεις καὶ ἀντανακλάσεις, ποὺ ἐξοικονομῇ καὶ τὴν ἀντομνία καὶ τὸν ἐκπαιδισμὸν καὶ τὴν ὁμορφίαν καὶ ὅλη τὴν ἐντασιν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ πάθος στὴν καρδίαν τῆς γυναικῆς....

Τὴν αὐτὴν δὲ τὴν μὴ ῥωτοῖσε πὸς ὁ ρόλος ποὺ παίζει τῇ ζωῇ τῆς γυναικῆς, τὸ ἔρωτα ἐν στυγνῇ καὶ εἰς αἰτίες ποὺ μὲς κινεῖται νὰ διαλέξωμεν σήμερὰ τὸ θέμα τοῦτο σὺν ὑποκειμένῳ στὴν ἐρευνά μας. Τὸ μυστικὸν ἐνδοτικὸν, ὁ σκοπὸς τῆς ἀναπαύσεως, ποὺ ἡ φύσις τὸν ἐμπνέει κατὰ μέγα μέρος στὴν γυναικείαν φροντίδα, δύνουν στὸν ἔρωτα μαζὶ μὲ τὴν διακρίσιν καὶ τὴν ὁμορφίαν καὶ ὅλη τὴν ἐντασιν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ πάθος στὴν καρδίαν τῆς γυναικῆς....

Τὴν αὐτὴν δὲ τὴν μὴ ῥωτοῖσε πὸς ὁ ρόλος ποὺ παίζει τῇ ζωῇ τῆς γυναικῆς, τὸ ἔρωτα ἐν στυγνῇ καὶ εἰς αἰτίες ποὺ μὲς κινεῖται νὰ διαλέξωμεν σήμερὰ τὸ θέμα τοῦτο σὺν ὑποκειμένῳ στὴν ἐρευνά μας. Τὸ μυστικὸν ἐνδοτικὸν, ὁ σκοπὸς τῆς ἀναπαύσεως, ποὺ ἡ φύσις τὸν ἐμπνέει κατὰ μέγα μέρος στὴν γυναικείαν φροντίδα, δύνουν στὸν ἔρωτα μαζὶ μὲ τὴν διακρίσιν καὶ τὴν ὁμορφίαν καὶ ὅλη τὴν ἐντασιν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ πάθος στὴν καρδίαν τῆς γυναικῆς....

Τὴν αὐτὴν δὲ τὴν μὴ ῥωτοῖσε πὸς ὁ ρόλος ποὺ παίζει τῇ ζωῇ τῆς γυναικῆς, τὸ ἔρωτα ἐν στυγνῇ καὶ εἰς αἰτίες ποὺ μὲς κινεῖται νὰ διαλέξωμεν σήμερὰ τὸ θέμα τοῦτο σὺν ὑποκειμένῳ στὴν ἐρευνά μας. Τὸ μυστικὸν ἐνδοτικὸν, ὁ σκοπὸς τῆς ἀναπαύσεως, ποὺ ἡ φύσις τὸν ἐμπνέει κατὰ μέγα μέρος στὴν γυναικείαν φροντίδα, δύνουν στὸν ἔρωτα μαζὶ μὲ τὴν διακρίσιν καὶ τὴν ὁμορφίαν καὶ ὅλη τὴν ἐντασιν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ πάθος στὴν καρδίαν τῆς γυναικῆς....

Τὴν αὐτὴν δὲ τὴν μὴ ῥωτοῖσε πὸς ὁ ρόλος ποὺ παίζει τῇ ζωῇ τῆς γυναικῆς, τὸ ἔρωτα ἐν στυγνῇ καὶ εἰς αἰτίες ποὺ μὲς κινεῖται νὰ διαλέξωμεν σήμερὰ τὸ θέμα τοῦτο σὺν ὑποκειμένῳ στὴν ἐρευνά μας. Τὸ μυστικὸν ἐνδοτικὸν, ὁ σκοπὸς τῆς ἀναπαύσεως, ποὺ ἡ φύσις τὸν ἐμπνέει κατὰ μέγα μέρος στὴν γυναικείαν φροντίδα, δύνουν στὸν ἔρωτα μαζὶ μὲ τὴν διακρίσιν καὶ τὴν ὁμορφίαν καὶ ὅλη τὴν ἐντασιν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ πάθος στὴν καρδίαν τῆς γυναικῆς....

Τὴν αὐτὴν δὲ τὴν μὴ ῥωτοῖσε πὸς ὁ ρόλος ποὺ παίζει τῇ ζωῇ τῆς γυναικῆς, τὸ ἔρωτα ἐν στυγνῇ καὶ εἰς αἰτίες ποὺ μὲς κινεῖται νὰ διαλέξωμεν σήμερὰ τὸ θέμα τοῦτο σὺν ὑποκειμένῳ στὴν ἐρευνά μας. Τὸ μυστικὸν ἐνδοτικὸν, ὁ σκοπὸς τῆς ἀναπαύσεως, ποὺ ἡ φύσις τὸν ἐμπνέει κατὰ μέγα μέρος στὴν γυναικείαν φροντίδα, δύνουν στὸν ἔρωτα μαζὶ μὲ τὴν διακρίσιν καὶ τὴν ὁμορφίαν καὶ ὅλη τὴν ἐντασιν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ πάθος στὴν καρδίαν τῆς γυναικῆς....

Τὴν αὐτὴν δὲ τὴν μὴ ῥωτοῖσε πὸς ὁ ρόλος ποὺ παίζει τῇ ζωῇ τῆς γυναικῆς, τὸ ἔρωτα ἐν στυγνῇ καὶ εἰς αἰτίες ποὺ μὲς κινεῖται νὰ διαλέξωμεν σήμερὰ τὸ θέμα τοῦτο σὺν ὑποκειμέν

ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΤΗΣ Κ. ΓΑΛΑΤΕΙΑΣ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ

ΟΙ ΥΠΟΨΙΕΣ άρχινησαν να τριγωνοποιούν το μυαλό του Πάουλου Παυλίδη, του συγγραφέα, για πρώτη φορά από τότε που παντρεύτηκε, πέντε οχτώ χρόνια, ξαφνικά ένα βράδυ. Τρώγαν. Έξω με παρέα κι' η Μήτση είχε πάει να κοιμηθεί με πόση άδωκαρία αναθυμιάσει κανένας πολλές φορές περιστασιακά, που ήταν τα έσοδα να μπελάει από εκεί κι' έμπρός όλη τη ζωή του. Τόλγανε αυτό ένα μαζί του χάδεψε το λαμό πύσω στη βάση των μουλίων.

Χωρίς αμφιβολία, συλλογιέται από τότε άκαταπαύστα ο Παυλίδης, η Μήτση, είχε υπ' όψει τίποτα έρωτικές της περιπέτειες. Μόνο από την πείρα βγαίνουν παρόμοια συμπεράσματα. 'Αλλά πότε, πού, και με ποιόν; 'Δε έβλεπε τη στιγμή ο Παυλίδης είχε την πεποίθηση πως από τη γυναίκα του καμιά δέ μπορούσε να να περισσότερο ξεπερλαμένη με τον άντρα της. Ούτε και ζούσαν άποτραβηγμένοι. Καμιά φορά μένει έναρρη μία γυναίκα μόνο και μόνο γιατί δεν παρουσιάζει ενδιαφέρον.

Τό έναντιον, αυτόι βρίσκονταν διαρκώς μέσα στην κοσμική κίνηση. 'Ολάνκαρε τέσσερα χρόνια έμειναν στο Παρίσι, τριγυρισμένοι από τὰ πιο πρελιὰ νύκτες. Αρρενικοί κάθε τάξης, κάθε επαγγελματίας και κάθε τάσσας, άποτελούσαν την αλλη της Μήτσης όλα τα βράδια ως πέρα από τὰ μεσάνυχτα. 'Επισης ποτέ δεν την άντελήφθηκε να προτιμά κάποιον απ' όλους αυτούς. Νά έτσι, να έκφρασει ένωτα και την παρρηγομένης κολακευτική ύλη. Και νάνα όλα τους, ένας κι' ένας... Μάλιστα κάποιος Ρηκάνης ένας ροκίρης το έξωτερικό μπορούσε να γυρίσει και τις Παναγιάς τὰ μυαλά... Κι' όμως η Μήτση κατά τέτοιο ένδοξο...

Άφρησε και πέρασαν οχτώ μέρες χωρίς να δείξει τίποτα. Μονάχα που έμαγχε τὰ αυτιά της. Μόλις η Μήτση έβγαине έξω βανόταν να έρευνά. 'Αλλά κι' όταν κάποτε άνακάλυψε επί τέλους ένα δεματίκι γραμμάσια και τὸ άνοιξε με τρεμάμενα χέρια, είδε πως ήταν άκία του.

Έκτοτε δεν έναρφαζε. Σκέφθηκε πως δεν ήταν άπαράτητο να λαβαίνει γραμμάσια και καί πως αν λάβαμε άρχε την πρόνοια να τὰ σκέι.

Γιά να πεί η Μήτση έτσι, χωρίς άλλο η περιπέτεια της θάτανε πολλή. Πάνω σ' αυτό δὲ χορούσε αμφιβολία. Πρότα από δυό τρία χρόνια, στο Παρίσι, βέβαια σ' τι γίνεκε, γίνεκε ένα πὸν άνοιξ μες απ' όλους; Μὲ τὸ Ρηκάνη, ποὺν άλλο; 'Εκανε καί τὸ μπλάζε αυτός. Ο μπλάζε τρελαίνοντι τις γυναίκες...

'Αλλά μήπως σὸ κατά-κάτω ο Παυλίδης ένδιαφερόταν τότε με π ο ι ο ν τὸν είχε άπατήσει. Τὸν ένδιεφε μόνο αν τὸν είχε άπατήσει... Τὸ τραγικό ήταν πως μαζί με τις αμφιβολίες για τὴν πίστη της γυναίκας του τὸν τυραννούσε στὸν ίδιο βαθμό ο έαυτός του! Γ'ιὰ τὸ Παυλίδης ήταν ο άνθρωπος με τις πλατείες ιδέες, ο ριζοσπάστης, ο μονερίτης. 'Ο υπερμάνος, Μάλιστα σὸς έπὶ πύξας έπαιζε τὸν πόνο δύο φύλων. 'Εκτότε ο γάμος; 'Εκτότε οί σκληριές της γυναίκας. Κάτω η παρενοχλαστρία. Τὸ κορίτσι να χαίρεται λεύτερα τὸν έρωτα, όπως τὸν χαίρεται κι' ο άντρας. Τὸ κτήνος ο άντρας, ποὺ ένὸ από τὴ μία μεριά άπαιτεί να τὸ βρεί τὴν πρώτη νύχτα το γάμου άδικτο, από τὴν άλλη τὸ καταπαράσσει σαν κανιβαλὸς όταν τὸ πέσει σὸ χέρι!?

Όλο τὸ φιλολογικό τὸ έργο, ρομάντζα, δράματα, διηγήματα, τὸ εἴγμα αυτό είχε σαν θέση τὴν ἡθική υποδοχολογία της γυναίκας σ' έμάς. Μάλιστα ένα δράμα του από τὰ πιο δύνατα ήταν άφιερωμένο σὴν γυναίκα ποὺ ένὸ είναι παντρεμένη άσπα κάποιον άλλο. 'Ο άντρας της τὴν άνακαλύπτει, αλλά δεν τὸ δείχνει. Δὲ θὰ της τὸ δείξει ποτέ. Τὴς έχει κάνει τὸν ίδιο άμέτρητες φορές. Κι' άκόμα έζει πὸς τὸ έρωτικό αίσθημα. Είναι μία άνάγκη της ψυχῆς καί σ' τὴν άνάγκη τὴν άποκαλύπτει. Πότε νοιάζει ἔτσι καί καὶ καὶ παντρεμένη γυναίκα ποὺ είναι νέα καί ποὺ έπαίει να παίρνει αὐτὸ τὸ αίσθημα από τὸν άντρα της. 'Η γυναίκα καί μάλιστα, σαν κατ' έξοχὴν συναισθηματική, καί ρομαντική έπομένως, άποζητάει τὴν illusion κάποιου ιδανικό, κάποιου τελειότητας. Διψεί έκείνο πὸς τὴς ένει καί ο άντρας της τὸν κομρὸ της άγάπης.

«Λοιπὸν;» ρωτιόταν ο Παυλίδης, άφου χτυποῦ αὐτὴ τὴν τόσο ένδοξια σὴν φύση καταδίνει της γυναίκας, γιατί έπιτρέπω στὸν έαυτό μου να τρώγεται μ' αὐτὸ τὸ σκυλλί; 'Η Μήτση δὲν έδούλησε με τὸν έρωτα επειδὴ μὲ παντρεύτηκε; Μ' άγαπά, είναι πεφταμένη πὸ μ' έχει άντρας της, αλλά δὲ φτάνει αὐτὸ γιὰ να συμπληρωθὸν όλες οί χαρές της ζωῆς.

«Κι' έπειτα, μήπως ἐγὼ της έμεινα πιστός; Μήπως δὲν τὴν άπάτησα άπειρες φορές, άκόμα καί με τις καμοιές της;» Έπιχειρήματα δὲς θές, μὰ ποὺ δὲν ἦσαν κανὰ να μολάσουν τὸ σατράπη πρό-

γονο ποὺ είχε ζυγνήσει καί ούρλιαζε μέσα του.

Ἡ γυναίκα ἡ δική του είχε παραδοθεῖ σὲ άλλον!

Είχε όμως; Γιατί μπορεί καί να μὴν είχε.

Μπορεῖ περίφημα. Πὼς όμως να τὸ ξεραί.

Όταν προχίτες σ' άστεία τὴν ρώτησε πὸς τὴν περιστασιακά έννοουσε τὸ βράδυ ἔκινε σὴν ταβέρνα, τὸ άπάντησε πως ἔδ θυμόταν νάπε ποτὲ της τέτοιες σπουδαίες φιλοσοφίες.

«Μὲ κοιροδεῖται ἡ παρρηγομένης εἰπε ἔ.

αὐτὸ πάντα σὲ κοινοῦται καί πὰ τὰ ἔχα-

σε;» σκέθηκε ὁ Παυλίδης.

Πὼς θὰ ἔαλάφρωνε ἄν μποροῦσε να τὴν ρωτήσει κατ' εὐθείαν ἄν τὸν άπάτησε κι' αὐτὴ ν' άπανη-

σει: «Όχι, ποτέ!» Τὴ γέλοι.

Πεῖ σὰ νάταν μπορεῖ να τὸ πεῖ τὸ αντίθετο.

Δὲν είχε όμως πὰς πὸς νὰ δικάσει ὁ λογισμὸς καί τὸ αὐτοῦ.

Μάλιστα κάποιος Ρηκάνης ένας ροκίρης το έξωτερικό μπορούσε να γυρίσει και τις Παναγιάς τὰ μυαλά... Κι' όμως η Μήτση κατά τέτοιο ένδοξο...

Άφρησε και πέρασαν οχτώ μέρες χωρίς να δείξει τίποτα. Μονάχα που έμαγχε τὰ αυτιά της. Μόλις η Μήτση έβγαине έξω βανόταν να έρευνά. 'Αλλά κι' όταν κάποτε άνακάλυψε επί τέλους ένα δεματίκι γραμμάσια και τὸ άνοιξε με τρεμάμενα χέρια, είδε πως ήταν άκία του.

Έκτοτε δεν έναρφαζε. Σκέφθηκε πως δεν ήταν άπαράτητο να λαβαίνει γραμμάσια και καί πως αν λάβαμε άρχε την πρόνοια να τὰ σκέι.

Γιά να πεί η Μήτση έτσι, χωρίς άλλο η περιπέτεια της θάτανε πολλή. Πάνω σ' αυτό δὲ χορούσε αμφιβολία. Πρότα από δυό τρία χρόνια, στο Παρίσι, βέβαια σ' τι γίνεκε, γίνεκε ένα πὸν άνοιξ μες απ' όλους; Μὲ τὸ Ρηκάνη, ποὺν άλλο; 'Εκανε καί τὸ μπλάζε αυτός. Ο μπλάζε τρελαίνοντι τις γυναίκες...

'Αλλά μήπως σὸ κατά-κάτω ο Παυλίδης ένδιαφερόταν τότε με π ο ι ο ν τὸν είχε άπατήσει. Τὸν ένδιεφε μόνο αν τὸν είχε άπατήσει... Τὸ τραγικό ήταν πως μαζί με τις αμφιβολίες για τὴν πίστη της γυναίκας του τὸν τυραννούσε στὸν ίδιο βαθμό ο έαυτός του! Γ'ιὰ τὸ Παυλίδης ήταν ο άνθρωπος με τις πλατείες ιδέες, ο ριζοσπάστης, ο μονερίτης. 'Ο υπερμάνος, Μάλιστα σὸς έπὶ πύξας έπαιζε τὸν πόνο δύο φύλων. 'Εκτότε ο γάμος; 'Εκτότε οί σκληριές της γυναίκας. Κάτω η παρενοχλαστρία. Τὸ κορίτσι να χαίρεται λεύτερα τὸν έρωτα, όπως τὸν χαίρεται κι' ο άντρας. Τὸ κτήνος ο άντρας, ποὺ ένὸ από τὴ μία μεριά άπαιτεί να τὸ βρεί τὴν πρώτη νύχτα το γάμου άδικτο, από τὴν άλλη τὸ καταπαράσσει σαν κανιβαλὸς όταν τὸ πέσει σὸ χέρι!?

Όλο τὸ φιλολογικό τὸ έργο, ρομάντζα, δράματα, διηγήματα, τὸ εἴγμα αυτό είχε σαν θέση τὴν ἡθική υποδοχολογία της γυναίκας σ' έμάς. Μάλιστα ένα δράμα του από τὰ πιο δύνατα ήταν άφιερωμένο σὴν γυναίκα ποὺ ένὸ είναι παντρεμένη άσπα κάποιον άλλο. 'Ο άντρας της τὴν άνακαλύπτει, αλλά δεν τὸ δείχνει. Δὲ θὰ της τὸ δείξει ποτέ. Τὴς έχει κάνει τὸν ίδιο άμέτρητες φορές. Κι' άκόμα έζει πὸς τὸ έρωτικό αίσθημα. Είναι μία άνάγκη της ψυχῆς καί σ' τὴν άνάγκη τὴν άποκαλύπτει. Πότε νοιάζει ἔτσι καί καὶ καὶ παντρεμένη γυναίκα ποὺ είναι νέα καί ποὺ έπαίει να παίρνει αὐτὸ τὸ αίσθημα από τὸν άντρα της. 'Η γυναίκα καί μάλιστα, σαν κατ' έξοχὴν συναισθηματική, καί ρομαντική έπομένως, άποζητάει τὴν illusion κάποιου ιδανικό, κάποιου τελειότητας. Διψεί έκείνο πὸς τὴς ένει καί ο άντρας της τὸν κομρὸ της άγάπης.

«Λοιπὸν;» ρωτιόταν ο Παυλίδης, άφου χτυποῦ αὐτὴ τὴν τόσο ένδοξια σὴν φύση καταδίνει της γυναίκας, γιατί έπιτρέπω στὸν έαυτό μου να τρώγεται μ' αὐτὸ τὸ σκυλλί; 'Η Μήτση δὲν έδούλησε με τὸν έρωτα επειδὴ μὲ παντρεύτηκε; Μ' άγαπά, είναι πεφταμένη πὸ μ' έχει άντρας της, αλλά δὲ φτάνει αὐτὸ γιὰ να συμπληρωθὸν όλες οί χαρές της ζωῆς.

«Κι' έπειτα, μήπως ἐγὼ της έμεινα πιστός; Μήπως δὲν τὴν άπάτησα άπειρες φορές, άκόμα καί με τις καμοιές της;» Έπιχειρήματα δὲς θές, μὰ ποὺ δὲν ἦσαν κανὰ να μολάσουν τὸ σατράπη πρό-

γονο ποὺ είχε ζυγνήσει καί ούρλιαζε μέσα του.

Ἡ γυναίκα ἡ δική του είχε παραδοθεῖ σὲ άλλον!

Είχε όμως; Γιατί μπορεί καί να μὴν είχε.

Μπορεῖ περίφημα. Πὼς όμως να τὸ ξεραί.

Όταν προχίτες σ' άστεία τὴν ρώτησε πὸς τὴν περιστασιακά έννοουσε τὸ βράδυ ἔκινε σὴν ταβέρνα, τὸ άπάντησε πως ἔδ θυμόταν νάπε ποτὲ της τέτοιες σπουδαίες φιλοσοφίες.

«Μὲ κοιροδεῖται ἡ παρρηγομένης εἰπε ἔ.

αὐτὸ πάντα σὲ κοινοῦται καί πὰ τὰ ἔχα-

σε;» σκέθηκε ὁ Παυλίδης.

Πὼς θὰ ἔαλάφρωνε ἄν μποροῦσε να τὴν ρωτήσει κατ' εὐθείαν ἄν τὸν άπάτησε κι' αὐτὴ ν' άπανη-

σει: «Όχι, ποτέ!» Τὴ γέλοι.

Πεῖ σὰ νάταν μπορεῖ να τὸ πεῖ τὸ αντίθετο.

Δὲν είχε όμως πὰς πὸς νὰ δικάσει ὁ λογισμὸς καί τὸ αὐτοῦ.

Μάλιστα κάποιος Ρηκάνης ένας ροκίρης το έξωτερικό μπορούσε να γυρίσει και τις Παναγιάς τὰ μυαλά... Κι' όμως η Μήτση κατά τέτοιο ένδοξο...

Άφρησε και πέρασαν οχτώ μέρες χωρίς να δείξει τίποτα. Μονάχα που έμαγχε τὰ αυτιά της. Μόλις η Μήτση έβγαине έξω βανόταν να έρευνά. 'Αλλά κι' όταν κάποτε άνακάλυψε επί τέλους ένα δεματίκι γραμμάσια και τὸ άνοιξε με τρεμάμενα χέρια, είδε πως ήταν άκία του.

Έκτοτε δεν έναρφαζε. Σκέφθηκε πως δεν ήταν άπαράτητο να λαβαίνει γραμμάσια και καί πως αν λάβαμε άρχε την πρόνοια να τὰ σκέι.

Γιά να πεί η Μήτση έτσι, χωρίς άλλο η περιπέτεια της θάτανε πολλή. Πάνω σ' αυτό δὲ χορούσε αμφιβολία. Πρότα από δυό τρία χρόνια, στο Παρίσι, βέβαια σ' τι γίνεκε, γίνεκε ένα πὸν άνοιξ μες απ' όλους; Μὲ τὸ Ρηκάνη, ποὺν άλλο; 'Εκανε καί τὸ μπλάζε αυτός. Ο μπλάζε τρελαίνοντι τις γυναίκες...

'Αλλά μήπως σὸ κατά-κάτω ο Παυλίδης ένδιαφερόταν τότε με π ο ι ο ν τὸν είχε άπατήσει. Τὸν ένδιεφε μόνο αν τὸν είχε άπατήσει... Τὸ τραγικό ήταν πως μαζί με τις αμφιβολίες για τὴν πίστη της γυναίκας του τὸν τυραννούσε στὸν ίδιο βαθμό ο έαυτός του! Γ'ιὰ τὸ Παυλίδης ήταν ο άνθρωπος με τις πλατείες ιδέες, ο ριζοσπάστης, ο μονερίτης. 'Ο υπερμάνος, Μάλιστα σὸς έπὶ πύξας έπαιζε τὸν πόνο δύο φύλων. 'Εκτότε ο γάμος; 'Εκτότε οί σκληριές της γυναίκας. Κάτω η παρενοχλαστρία. Τὸ κορίτσι να χαίρεται λεύτερα τὸν έρωτα, όπως τὸν χαίρεται κι' ο άντρας. Τὸ κτήνος ο άντρας, ποὺ ένὸ από τὴ μία μεριά άπαιτεί να τὸ βρεί τὴν πρώτη νύχτα το γάμου άδικτο, από τὴν άλλη τὸ καταπαράσσει σαν κανιβαλὸς όταν τὸ πέσει σὸ χέρι!?

Όλο τὸ φιλολογικό τὸ έργο, ρομάντζα, δράματα, διηγήματα, τὸ εἴγμα αυτό είχε σαν θέση τὴν ἡθική υποδοχολογία της γυναίκας σ' έμάς. Μάλιστα ένα δράμα του από τὰ πιο δύνατα ήταν άφιερωμένο σὴν γυναίκα ποὺ ένὸ είναι παντρεμένη άσπα κάποιον άλλο. 'Ο άντρας της τὴν άνακαλύπτει, αλλά δεν τὸ δείχνει. Δὲ θὰ της τὸ δείξει ποτέ. Τὴς έχει κάνει τὸν ίδιο άμέτρητες φορές. Κι' άκόμα έζει πὸς τὸ έρωτικό αίσθημα. Είναι μία άνάγκη της ψυχῆς καί σ' τὴν άνάγκη τὴν άποκαλύπτει. Πότε νοιάζει ἔτσι καί καὶ καὶ παντρεμένη γυναίκα ποὺ είναι νέα καί ποὺ έπαίει να παίρνει αὐτὸ τὸ αίσθημα από τὸν άντρα της. 'Η γυναίκα καί μάλιστα, σαν κατ' έξοχὴν συναισθηματική, καί ρομαντική έπομένως, άποζητάει τὴν illusion κάποιου ιδανικό, κάποιου τελειότητας. Διψεί έκείνο πὸς τὴς ένει καί ο άντρας της τὸν κομρὸ της άγάπης.

«Λοιπὸν;» ρωτιόταν ο Παυλίδης, άφου χτυποῦ αὐτὴ τὴν τόσο ένδοξια σὴν φύση καταδίνει της γυναίκας, γιατί έπιτρέπω στὸν έαυτό μου να τρώγεται μ' αὐτὸ τὸ σκυλλί; 'Η Μήτση δὲν έδούλησε με τὸν έρωτα επειδὴ μὲ παντρεύτηκε; Μ' άγαπά, είναι πεφταμένη πὸ μ' έχει άντρας της, αλλά δὲ φτάνει αὐτὸ γιὰ να συμπληρωθὸν όλες οί χαρές της ζωῆς.

«Κι' έπειτα, μήπως ἐγὼ της έμεινα πιστός; Μήπως δὲν τὴν άπάτησα άπειρες φορές, άκόμα καί με τις καμοιές της;» Έπιχειρήματα δὲς θές, μὰ ποὺ δὲν ἦσαν κανὰ να μολάσουν τὸ σατράπη πρό-

γονο ποὺ είχε ζυγνήσει καί ούρλιαζε μέσα του.

Ἡ γυναίκα ἡ δική του είχε παραδοθεῖ σὲ άλλον!

Είχε όμως; Γιατί μπορεί καί να μὴν είχε.

Μπορεῖ περίφημα. Πὼς όμως να τὸ ξεραί.

Όταν προχίτες σ' άστεία τὴν ρώτησε πὸς τὴν περιστασιακά έννοουσε τὸ βράδυ ἔκινε σὴν ταβέρνα, τὸ άπάντησε πως ἔδ θυμόταν νάπε ποτὲ της τέτοιες σπουδαίες φιλοσοφίες.

«Μὲ κοιροδεῖται ἡ παρρηγομένης εἰπε ἔ.

αὐτὸ πάντα σὲ κοινοῦται καί πὰ τὰ ἔχα-

σε;» σκέθηκε ὁ Παυλίδης.

Πὼς θὰ ἔαλάφρωνε ἄν μποροῦσε να τὴν ρωτήσει κατ' εὐθείαν ἄν τὸν άπάτησε κι' αὐτὴ ν' άπανη-

σει: «Όχι, ποτέ!» Τὴ γέλοι.

Πεῖ σὰ νάταν μπορεῖ να τὸ πεῖ τὸ αντίθετο.

Δὲν είχε όμως πὰς πὸς νὰ δικάσει ὁ λογισμὸς καί τὸ αὐτοῦ.

Μάλιστα κάποιος Ρηκάνης ένας ροκίρης το έξωτερικό μπορούσε να γυρίσει και τις Παναγιάς τὰ μυαλά... Κι' όμως η Μήτση κατά τέτοιο ένδοξο...

Άφρησε και πέρασαν οχτώ μέρες χωρίς να δείξει τίποτα. Μονάχα που έμαγχε τὰ αυτιά της. Μόλις η Μήτση έβγαине έξω βανόταν να έρευνά. 'Αλλά κι' όταν κάποτε άνακάλυψε επί τέλους ένα δεματίκι γραμμάσια και τὸ άνοιξε με τρεμάμενα χέρια, είδε πως ήταν άκία του.

Έκτοτε δεν έναρφαζε. Σκέφθηκε πως δεν ήταν άπαράτητο να λαβαίνει γραμμάσια και καί πως αν λάβαμε άρχε την πρόνοια να τὰ σκέι.

Γιά να πεί η Μήτση έτσι, χωρίς άλλο η περιπέτεια της θάτανε πολλή. Πάνω σ' αυτό δὲ χορούσε αμφιβολία. Πρότα από δυό τρία χρόνια, στο Παρίσι, βέβαια σ' τι γίνεκε, γίνεκε ένα πὸν άνοιξ μες απ' όλους; Μὲ τὸ Ρηκάνη, ποὺν άλλο; 'Εκανε καί τὸ μπλάζε αυτός. Ο μπλάζε τρελαίνοντι τις γυναίκες...

'Αλλά μήπως σὸ κατά-κάτω ο Παυλίδης ένδιαφερόταν τότε με π ο ι ο ν τὸν είχε άπατήσει. Τὸν ένδιεφε μόνο αν τὸν είχε άπατήσει... Τὸ τραγικό ήταν πως μαζί με τις αμφιβολίες για τὴν πίστη της γυναίκας του τὸν τυραννούσε στὸν ίδιο βαθμό ο έαυτός του! Γ'ιὰ τὸ Παυλίδης ήταν ο άνθρωπος με τις πλατείες ιδέες, ο ριζοσπάστης, ο μονερίτης. 'Ο υπερμάνος, Μάλιστα σὸς έπὶ πύξας έπαιζε τὸν πόνο δύο φύλων. 'Εκτότε ο γάμος; 'Εκτότε οί σκληριές της γυναίκας. Κάτω η παρενοχλαστρία. Τὸ κορίτσι να χαίρεται λεύτερα τὸν έρωτα, όπως τὸν χαίρεται κι' ο άντρας. Τὸ κτήνος ο άντρας, ποὺ ένὸ από τὴ μία μεριά άπαιτεί να τὸ βρεί τὴν πρώτη νύχτα το γάμου άδικτο, από τὴν άλλη τὸ καταπαράσσει σαν κανιβαλὸς όταν τὸ πέσει σὸ χέρι!?

Όλο τὸ φιλολογικό τὸ έργο, ρομάντζα, δράματα, διηγήματα, τὸ εἴγμα αυτό είχε σαν θέση τὴν ἡθική υποδοχολογία της γυναίκας σ' έμάς. Μάλιστα ένα δράμα του από τὰ πιο δύνατα ήταν άφιερωμένο σὴν γυναίκα ποὺ ένὸ είναι παντρεμένη άσπα κάποιον άλλο. 'Ο άντρας της τὴν άνακαλύπτει, αλλά δεν τὸ δείχνει. Δὲ θὰ της τὸ δείξει ποτέ. Τὴς έχει κάνει τὸν ίδιο άμέτρητες φορές. Κι' άκόμα έζει πὸς τὸ έρωτικό αίσθημα. Είναι μία άνάγκη της ψυχῆς καί σ' τὴν άνάγκη τὴν άποκαλύπτει. Πότε νοιάζει ἔτσι καί καὶ καὶ παντρεμένη γυναίκα ποὺ είναι νέα καί ποὺ έπαίει να παίρνει αὐτὸ τὸ αίσθημα από τὸν άντρα της. 'Η γυναίκα καί μάλιστα, σαν κατ' έξοχὴν συναισθηματική, καί ρομαντική έπομένως, άποζητάει τὴν illusion κάποιου ιδανικό, κάποιου τελειότητας. Διψεί έκείνο πὸς τὴς ένει καί ο άντρας της τὸν κομρὸ της άγάπης.

«Λοιπὸν;» ρωτιόταν ο Παυλίδης, άφου χτυποῦ αὐτὴ τὴν τόσο ένδοξια σὴν φύση καταδίνει της γυναίκας, γιατί έπιτρέπω στὸν έαυτό μου να τρώγεται μ' αὐτὸ τὸ σκυλλί; 'Η Μήτση δὲν έδούλησε με τὸν έρωτα επειδὴ μὲ παντρεύτηκε; Μ' άγαπά, είναι πεφταμένη πὸ μ' έχει άντρας της, αλλά δὲ φτάνει αὐτὸ γιὰ να συμπληρωθὸν όλες οί χαρές της ζωῆς.

«Κι' έπειτα, μήπως ἐγὼ της έμεινα πιστός; Μήπως δὲν τὴν άπάτησα άπειρες φορές, άκόμα καί με τις καμοιές της;» Έπιχειρήματα δὲς θές, μὰ ποὺ δὲν ἦσαν κανὰ να μολάσουν τὸ σατράπη πρό-

γονο ποὺ είχε ζυγνήσει καί ούρλιαζε μέσα του.

Ἡ γυναίκα ἡ δική του είχε παραδοθεῖ σὲ άλλον!

Είχε όμως; Γιατί μπορεί καί να μὴν είχε.

Μπορεῖ περίφημα. Πὼς όμως να τὸ ξεραί.

Όταν προχίτες σ' άστεία τὴν ρώτησε πὸς τὴν περιστασιακά έννοουσε τὸ βράδυ ἔκινε σὴν ταβέρνα, τὸ άπάντησε πως ἔδ θυμόταν νάπε ποτὲ της τέτοιες σπουδαίες φιλοσοφίες.

«Μὲ κοιροδεῖται ἡ παρρηγομένης εἰπε ἔ.

αὐτὸ πάντα σὲ κοινοῦται καί πὰ τὰ ἔχα-

σε;» σκέθηκε ὁ Παυλίδης.

Πὼς θὰ ἔαλάφρωνε ἄν μποροῦσε να τὴν ρωτήσει κατ' εὐθείαν ἄν τὸν άπάτησε κι' αὐτὴ ν' άπανη-

σει: «Όχι, ποτέ!» Τὴ γέλοι.

Πεῖ σὰ νάταν μπορεῖ να τὸ πεῖ τὸ αντίθετο.

Δὲν είχε όμως πὰς πὸς νὰ δικάσει ὁ λογισμὸς καί τὸ αὐτοῦ.

Μάλιστα κάποιος Ρηκάνης ένας ροκίρης το έξωτερικό μπορούσε να γυρίσει και τις Παναγιάς τὰ μυαλά... Κι' όμως η Μήτση κατά τέτοιο ένδοξο...

Άφρησε και πέρασαν οχτώ μέρες χωρίς να δείξει τίποτα. Μονάχα που έμαγχε τὰ αυτιά της. Μόλις η Μήτση έβγαине έξω βανόταν να έρευνά. 'Αλλά κι' όταν κάποτε άνακάλυψε επί τέλους ένα δεματίκι γραμμάσια και τὸ άνοιξε με τρεμάμενα χέρια, είδε πως ήταν άκία του.

Έκτοτε δεν έναρφαζε. Σκέφθηκε πως δεν ήταν άπαράτητο να λαβαίνει γραμμάσια και καί πως αν λάβαμε άρχε την πρόνοια να τὰ σκέι.

γίεται μία φοβερή άμαρτία, άλλο τόσο είναι άνητη έκείνου πὸς εὐνοεργέτα μικροσυμμάτνια της δεκάρας. Βλέπει δὲν έχουν δλοι, πρόσθεσε γελώντας, τὴν τύχη να τὸς βαραίνουν τὴ συνείδηση θανάσιμα άμαρτήματα! 'Ο Παυλίδης δὲ γέλασε.

—Έξαρτάται, εἰπε σοβαρά, από τὴ συνείδηση τοῦ καθενός. 'Άλλος θαρρεῖ πὸς άμαρτανέινε θανάσιμα μ' ένα αἰδὸ ψέμα, κι' άλλος ἐγκληματεῖ χωρίς να τὸ κοστίζει αὐτὸ μὲς νύχτας τὸν ύπνο.

—Δὲν έχουμε ὕπ' όψει τώρα δὲ τὸς άναστροφικούς. Αὐτοὶ ποὺ λὲς είναι άν-

σρόφοι. 'Ε- κείνος ποὺ θεωρεῖ ἕνα αἰδὸ π α ρ ἄ πτωμα τρομερὴ άμαρτία, είναι ψυχοπαθής, κι' ἐκεί-

νος ποὺ ἐγκληματεῖ χωρίς να ἰδρώνει, εἰ αὐτὸν είναι δι-

εστραμένος καί ἐκφυλός. 'Οχι δὲν πρόκειται γι' αὐτοῦς.

Πρόκειται γιὰ τὸν φυσιολογικό άνθρωπο... ἄν καί οί πρό-

εῖς μας καλὲς ἡ καλὲς σπ-

ματικές ἡ ἀσπ-

ματες, ἀρε-

λουν να κρίνουν ἀνόλογα τρία χρόνια. Τὸ δικαίωμα τοῦ αὐτοῦ ἔχει πα-

ραγοράει πολλοὶ! 'Α-

λά μήπως είναι βέβαιος πὸς δ.π. συνέβηκε συνέβηκε στὸ Παρίσι; Αὐ-

τὸ ὅχι, δὲν τὸ ἔρει. 'Εκείνο όμως ποὺ εἶναι είναι ὅτι πρόκειται γιὰ πολλὰ ὑπό-

θεα.

Δὲ μιλάει ἔτσι γιὰ πρόσφατα περσι-

Ο ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Η ΚΙΝΕΖΑ ΓΥΝΑΙΚΑ

Στό σπίτι και στη ζωή.-Ερωμένη, σύζυγος και μητέρα

Γ'Εγγραφο σε προηγούμενο φύλλο για τις Γκιανόνες. Κι' έμαθαν οι αναγνώστες της «Γυναίκας» πολλές περιέργειες πληροφορίες γι' αυτές. Το παρόν άρθρο μας μάθαίνει ενδιαφέροντα πράγματα για μια άλλη μεγάλη κατηγορία γυναικών της «Απω Ανατολής» τις Κινέζες.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ Κινέζα καθόρισε να έλθει επίσημα στη πολιτική της Κίνας. Αυτά γυναικεία επέδρασαν σε πολλές περιστάσεις τις απόψεις των επί της νεώτερης Κίνας : «Η κυρία Σουν-Πιά-Σαν» — χίνα του Ιστού της Κινεζικής Δημοκρατίας — και η σύζυγος του στρατηγού Τσάι-Κάι-Σέκ. Και οι δύο των επήρσαν πολύ στις νεαρές φοιτήτριες. Οι γυναικείες ομάδες που ενδιαφέρονται για την πολιτική και κοινωνική ζωή της χώρας των, είναι πολυάριθμες στην Κίνα. Οι Κινέζες ήσαν να εξελιχθούν χωρὶς να βασιστούν τίποτα «πὶ τῆ χάρι τους και χωρίς ν' ἀπαρνηθῶν τὰ προ-γυναικὰ τους προτερήματα.

«Ο Πάπας δημοσιογράφος Μαρξ Τζερνάλ σε μια συνέντευξή του με μια Κινέζα, δίνει μερικές απ' τις εντυπώσεις του :

— Μοι εἶπατε, κύριε, πῶς ἡ Γκιανόνε εἶναι ἀπείρου χαριτωμένη. Εἶναι ἀνυπόκριτη ἀπ' τὴν Κινέζα :

— «Ω, όχι. Εἶναι διαφορετικές. Αὐτὸ εἶναι ὅλο. Αὐτὸ πὸς μὲ γοητεύει στὴς Κινέζες εἶναι ὅτις τὸ δόξαμά τους.

— «Ὅσο τὰ μικρὰ ποῖα τους δίνουν μιὰ παράξενη κομψότητα :

— «Ἐν πρώτοις, μιὰ παρατήρηση : Τὰ συμπεριλαμβανόμενα ποῖα ἐκκαίνονται λίγο λίγο στὴν Κίνα. Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ συνήθεια τὸν μεγάλο ποῖον ἔχει πολλές ἀπορροές καὶ τὸ μεγάλο παρναίωμα τὸν Κινέζον εἶναι μιὰ ἀπ' αὐτές. Τὰ μικρὰ ποῖα ἐδῶθεν στὴν Κινέζα «γυναικὰ αὐτὸ τὸ ἀέθλια δάδισμα πὸς δὲν εἶναι τὸ εὐχρηστό της ὑπόθεσής του. «Η Κινέζα, δίνοντας πάντα τὴν ἐντύπωση πὸς κάνει ἀπὸ κάθε ὅτι καὶ τὴν ἰσορροπία, νομίζει σὺν τὴν ὑπερήφανη. Ἐπὶ μὲ τὴν πόρθη τὸν αἰῶνα ἀνέπτυξε τὴν ἀπλότητα καὶ τὴν εὐκαμψία τοῦ σώματός της, αὐτὸ τὸ φερόμενο δάδισμα πὸς τὴν κάνει νὰ φαίνεται τόσο μυστηριώδης καὶ τόσο εὐχρηστική. Βέβαια, τὰ κορίτσια καὶ οἱ νεαρές γυναικὲς τῆς Σαγκάης, τοῦ Πεκίνου, τῆς Νανκίν, δὲν ἔχουν πιά δασκονίονα ποῖα, ἀλλὰ ἀπ' τὴς προμήθειες τὸν ἐκλινοῦντο ἀπὸ τὸ ἀέθλιο δάδισμα μὲ τὴ μοναδικὴ χάρι.

— Καὶ ὁ ἔρωτας ; Τὶ ρόλο παίζει στὴ ζωή τους ;

— «Η Κινέζα γυναίκα διαφέρει ἀπὸ τὴν κατήγερτ : Ὑπάρχουν οἱ γυναικὲς π. ο. δ. προσορίζονται γιὰ τὸν ἔρωτα, γιὰ τὴν ἡρόνη, κι' ἐκείνες πὸς ἀντιστοιχοῦν τὴν ἰδέα τῆς οἰκογενείας. Μὴ κοκκινίζετε στὴν ἰδέα πὸς ὅς μὴ λήσω γιὰ τὴς γυναικὲς τῆς τῶν κατήγερτ. Δὲν πρόκειται γιὰ τὸ δασκονίον κοπιδι τὸν κοινὸν γυναικῶν γιὰ τὴς ὁποῖες εἶναι καλλίτερο ἀπὸ σὺνδοκο. Ὑπάρχει ὅμως νὰ μιλήσω γιὰ τὴς νεαρές Κινέζες πὸς ἔχουν ν' ἀγαποῦν καὶ πὸς κυριεύει ἡ ζωή τους εἶναι νὰ ζῶν ἔχ. ἀπ' τὸν ἔρωτα, ἀλλὰ γιὰ τὸν ἔρωτα. Οἱ Κινέζοι εἶχαν πάντα σκεφθῆ πὸς ἔπρεπε νὰ διδάσκουν τοὺς νέους τοῦ ἔρωτος καὶ νὰ μορφώσουν κατὰ-χίνα ἕνα μέρος τὸν γυναικῶν τῶν. Στὴν Κίνα ὑπάρχουν πό-λοις ἔρωτα ἀπὸ πολλὰς γενεῶς οἱ γυναικὲς προσορίζονται μόνον γιὰ τὸν ἔρωτα. Καὶ οἱ γυναῖκες αὐ-

τὲς εἶναι ἀριστοτεχνίματα φυσικῆς καὶ πνευματικῆς χάριτος. Ἔχουν νὰ περπατοῦν μὲ τὴν ἀσκήσιμη ἐκείνη ἀπλότητα πὸς ὅς ἔλεγα, ἔχουν νὰ χαμογελοῦν ὅπως ἀπαιτῆται ὁ Κινέζος, ἔχουν νὰ τραγουδοῦν καὶ ν' ἀπαγγέλλουν παλαιὰ ποιήματα, ἔχουν ν' ἀγαποῦν ἢ τοῦλάχιστον νὰ δύνουν τὴν φευδαίσθη τὸν ἔρωτος. Ἐχουν νὰ παίζουν μὲ τοὺς ἄνδρες, ἔχουν νὰ πεθύνουν γι' αὐτὸν πὸς ἀγαποῦν. Ποτὲ δὲν εἶδα τὸ πάθος ν' ἀναιμηνύεται μὲ τὸ θάνατο, ἔτσι, ὅπως στὴν Κίνα...

— Μοι εἶπαν πὸς οἱ Κινέζοι ἔχουν παλαιότητες. Εἶναι ἀλήθεια, πὸς οἱ παλαιότητες αὐτὲς ζοῦν κάτω ἀπ' τὴν ἰδια στέγη μὲ τὴ νεώτερη γυναίκα :

— Εἶναι ἀπὸλυτος οὐστό. Εἶναι ὅμως δέδωτα πὸς ἡ Κινέζα δὲν δέχθηκε ποτὲ παρὰ μόνον γιὰ νὰ σώσει τὴν ἀειπονησίαν της μιὰ κατὰστασι πὸς σήμερα τῆς φαίνεται ἀνυπόφορη. Ἀλλὰ γιὰ νὰ σχηματιστοῦν μιὰ τέλεια ἰδέα γιὰ τὴν Κινέζα γυναίκα πρέπει νὰ μιλήσωμε ἐν πρώτοις γιὰ τὴν μητέρα.

Κι' ἀκόμα γιὰ τὴν πεθερά !

— «Αὐ βέβαια. Μὴ νομίζετε πὸς ἡ Κινέζα δὲν εἶχε ἕνα προσεγγίζοντα ρόλο στὴν κοινωνικὴ ζωή ; Κυβενοῦσε τὸν

οἱ Κινέζες ἀγαποῦν μὲ πάθος τὰ ποῖα ὅπως οἱ Γκιανόνες τὰ ψάρια...

ἐπιτοκὶ καὶ ὅπως ὁ σύζυγός της εἶχε τὴν ἐξουσία τὸν ἐξωτερικὸν ὅπως ὁ Κινέζος, ὁ Κινέζος εἶναι ἡ βασίλισσα τοῦ οἴκου. Ὅς τὸς δὲν εἶναι ὁ πατὴρ τὸν πατέρα της πρὸ τοῦ γάμου, σὺν τὸν σύζυγόν της μετὰ τὸν γάμο, καὶ σὺν τὸν γιὸν της, ἂν γρηθῇ. Δὲν πρέπει νὰ πιστεύετε πὸς αὐτὸ ἀποτελεῖ σκληρότητα, οἱ

καὶ οἱ ἀπὸ τὸν ἔρωτα γιὰ τὴς κοινωνικὲς ἐκδόσεις, γιὰ τὴν ἰσορροπία, νομίζει σὺν τὴν ὑπερήφανη. Ἐπὶ μὲ τὴν πόρθη τὸν αἰῶνα ἀνέπτυξε τὴν ἀπλότητα καὶ τὴν εὐκαμψία τοῦ σώματός της, αὐτὸ τὸ φερόμενο δάδισμα πὸς τὴν κάνει νὰ φαίνεται τόσο μυστηριώδης καὶ τόσο εὐχρηστική. Βέβαια, τὰ κορίτσια καὶ οἱ νεαρές γυναικὲς τῆς Σαγκάης, τοῦ Πεκίνου, τῆς Νανκίν, δὲν ἔχουν πιά δασκονίονα ποῖα, ἀλλὰ ἀπ' τὴς προμήθειες τὸν ἐκλινοῦντο ἀπὸ τὸ ἀέθλιο δάδισμα μὲ τὴ μοναδικὴ χάρι.

— Καὶ ὁ ἔρωτας ; Τὶ ρόλο παίζει στὴ ζωή τους ;

— «Η Κινέζα γυναίκα διαφέρει ἀπὸ τὴν κατήγερτ : Ὑπάρχουν οἱ γυναικὲς π. ο. δ. προσορίζονται γιὰ τὸν ἔρωτα, γιὰ τὴν ἡρόνη, κι' ἐκείνες πὸς ἀντιστοιχοῦν τὴν ἰδέα τῆς οἰκογενείας. Μὴ κοκκινίζετε στὴν ἰδέα πὸς ὅς μὴ λήσω γιὰ τὴς γυναικὲς τῆς τῶν κατήγερτ. Δὲν πρόκειται γιὰ τὸ δασκονίον κοπιδι τὸν κοινὸν γυναικῶν γιὰ τὴς ὁποῖες εἶναι καλλίτερο ἀπὸ σὺνδοκο. Ὑπάρχει ὅμως νὰ μιλήσω γιὰ τὴς νεαρές Κινέζες πὸς ἔχουν ν' ἀγαποῦν καὶ πὸς κυριεύει ἡ ζωή τους εἶναι νὰ ζῶν ἔχ. ἀπ' τὸν ἔρωτα, ἀλλὰ γιὰ τὸν ἔρωτα. Οἱ Κινέζοι εἶχαν πάντα σκεφθῆ πὸς ἔπρεπε νὰ διδάσκουν τοὺς νέους τοῦ ἔρωτος καὶ νὰ μορφώσουν κατὰ-χίνα ἕνα μέρος τὸν γυναικῶν τῶν. Στὴν Κίνα ὑπάρχουν πό-λοις ἔρωτα ἀπὸ πολλὰς γενεῶς οἱ γυναικὲς προσορίζονται μόνον γιὰ τὸν ἔρωτα. Καὶ οἱ γυναῖκες αὐ-

καὶ οἱ ἀπὸ τὸν ἔρωτα γιὰ τὴς κοινωνικὲς ἐκδόσεις, γιὰ τὴν ἰσορροπία, νομίζει σὺν τὴν ὑπερήφανη. Ἐπὶ μὲ τὴν πόρθη τὸν αἰῶνα ἀνέπτυξε τὴν ἀπλότητα καὶ τὴν εὐκαμψία τοῦ σώματός της, αὐτὸ τὸ φερόμενο δάδισμα πὸς τὴν κάνει νὰ φαίνεται τόσο μυστηριώδης καὶ τόσο εὐχρηστική. Βέβαια, τὰ κορίτσια καὶ οἱ νεαρές γυναικὲς τῆς Σαγκάης, τοῦ Πεκίνου, τῆς Νανκίν, δὲν ἔχουν πιά δασκονίονα ποῖα, ἀλλὰ ἀπ' τὴς προμήθειες τὸν ἐκλινοῦντο ἀπὸ τὸ ἀέθλιο δάδισμα μὲ τὴ μοναδικὴ χάρι.

Στὴν παλαιότητα αὐτὴ ἀνιόσφιρα, ἡ Κινέζα ἀνέπτυξε ἐκπληκτικὰ προτερήματα ἐπιπονησίας, παρατηρητικῆς, ἀφοσιώσεως, ὑπομονῆς. Τὰ προτερήματα αὐτὰ ἐκλινοῦντο οἱ ὅλοι τῆς φύλης καὶ εἶναι αὐτὸ κυρίως πὸς τὴν προστατεύει ἀπ' τὴν κατὰπτωσιν της χρονίως ἀναρχικῆς πὸς κατὰπτωσιν διαρκῶς τῆς Χώρας. Οἱ μεγάλοι Κινέζοι κοινωνολόγοι ἔβλεπον τὴς ἀρετῆς τῆς Κινέζας πὸς συγκεφαλαιῶντο σὺν κανόνι τὸν «εὐσεβὲς ἀρετῶν» : Σεμνότης, τέχνη τῆς συνουσίας, καλὴ ἐξωτερικὴ ἐμφάνισις, ὁρμή. Γιὰ νὰ ἐπιβεβαιώσουν καλλίτερα σὺν λαῷ, μετέωσαν ἀναρίθμητες ἱστορίες ἀφοσιώσεως πὸς ἀποτελοῦν πρότυπα ἄξια μιμήσεως. Ὅλοι οἱ Κινέζοι ἔχουν τὴν ἱστορία τῆς νεαρᾶς κόρης πὸς προσεφέρθη ὡς σκλάβη σὺν αὐτοκράτορα γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ χάρι γιὰ τὸν πατέρα της πὸς εἶχε καταδικασθῇ εἰς θάνατον. Ὁ πατέρας ἐξούθι.

Εἶναι φυσικὸν, πὸς ὁ ἕνα τόπος ὅπου ὅσος τῆς κοινωνίας εἶναι ἡ λατεία τὸν προοῖον καὶ ἡ λατεία τῆς οἰκογενείας, ἡ γυναίκα παίζει σπουδαῖο ρόλο. Γι' αὐτὸ ἡ Κινέζα κατέχει μοναδικὴ θέσι στὴ φιλοσοφία καὶ ἰδίως στὴ Κινεζικὴ θέατρο. Στὸ θέατρο, εἶναι σπάνιον νὰ μὴ ἔχῃ ἕνα ἔργο μιὰ γυναικὴ καὶ χαρακτηριστικὴ ἡρωίδα πὸς καταδικάζεται ἀπὸ ἕνα κακὸ «συνοικόν». Γιὰ νὰ μὴ ἐπιτύχῃ ἡ ἰδανικὴ γυναίκα νὰ ἐξέλθῃ τῆς φαντασίας τῶν ποιητῶν, ὑπέφερε δέδωτα ἕνα σκληρὸ μαρτύριο. Στὴν αὐστηρή καὶ ἀγνή πνύχ τὸν ἔρωτος, ἐφορητῆρας αὐτὴ τὴν μεγάλη τῆς φύλης, τὴν ἡμετέραν προτερήματα, ἀφοσιώσεως, ὑπομονῆς. Γι' αὐτὸ ἡ Κινέζα ἔχει τὴν ἰδανικὴν γυναίκα. Τὴν προσεγγίζει σὺν κατὰ πᾶν ἀγαπημένῳ αὐτὸ πὸς ἴδιος δὲν πρέπει νὰ μολύνῃ ὁ ἕως διαβολῆς μὲ τὸ μοχλὸν δάδισμα. Πολλὰ σπάνια, μιὰ Κινέζα μπορεῖ ν' ἀγαπήσῃ ἀλλοτρίαν ἕνα ἄνδρα λευκῆς φύλης. Ἀν σὺν ἑλθῇ κατὰ τέτοιον, ἡ δυστυχισμένη ὑποκατατίθεται σὺν πᾶσι σκληρῇ τιμωρίᾳ, σὺν θάνατο. Καὶ ὅμως, ἡ Κινέζα δὲν νικήθηκε ποτὲ, ὅσο κι' ἂν τὰ ἦναι καὶ τὰ ἔθνη τὴν ἀναγκάζουν σὲ ὑποταγὴ σὺν ἄνδρα. Συχνὰ μάλιστα ἐκπαιδεύοντο ἄνδρες σὺν εὐφυίᾳ τῆς καὶ σὺν χαρακτῆρα της. Ἡ αὐτοκράτειρα Τσὺ-Χι, ἐπὶ ἐξουσίας τὰ τελευταῖα πενήντα χρόνια τοῦ 19ου αἰῶνος, ἦταν ἀπόλυτη κυρίαρχος τετρακοσίων ἐκατομμυρίων ἀνθρώπων ! Σήμερα ἡ γυναικεία δυναστεία τὸν 20ον αἰῶνα εἶναι κυρία τὸν τυχόν τῆς Κίνας μὲ τὴν πνευματικὴν τῆς ἐπὶ τὸν κόμ-μας Κομμουνιστῶν...

«Αἷμα, ἡρόνη καὶ θάνατος», αὐτὸ εἶναι ἡ Κίνα, ἀγαπητὴ κυρία, καὶ τὸ πραγματικὸ αὐτὸ πλαίσιο εἶναι στὴν Κινέζα (δὲν πρόκειται δέδωτα γιὰ τὴν ἀναρίθμητο καὶ χωρὶς ἄξια ποιήσιον), ἕνα μυστηριώδες θέλητρο, πὸς ἡ σκοτεινὴ νοσταλγία τοῦ ἔκανε πολλὰς ἀνδρικές καρδιὰς νὰ πονέουν. Ἀλλὰ μιλῶ γιὰ τὴν Κινέζα γυναίκα πὸς ἔχει νὰ μὴν Κινέζα, πὸς δὲν ἐπιφέρει νὰ πεινρήσῃ — χωρὶς ἐπιτυχία — τὴ Γαλλίδα ἢ τὴν Ἀμερικανίδα ! Καὶ μόνον σ' αὐτὴ ἀρμόζει νὰ πλέξῃ κανεὶς στεφάνια θαυμασμοῦ, σὺν τὴν πᾶσι τέλεια ἔκφρασι τοῦ πᾶσι κατὰ κατὰ ἀρχαῖον πολιτισμὸν.

«Αἷμα, ἡρόνη καὶ θάνατος», αὐτὸ εἶναι ἡ Κίνα, ἀγαπητὴ κυρία, καὶ τὸ πραγματικὸ αὐτὸ πλαίσιο εἶναι στὴν Κινέζα (δὲν πρόκειται δέδωτα γιὰ τὴν ἀναρίθμητο καὶ χωρὶς ἄξια ποιήσιον), ἕνα μυστηριώδες θέλητρο, πὸς ἡ σκοτεινὴ νοσταλγία τοῦ ἔκανε πολλὰς ἀνδρικές καρδιὰς νὰ πονέουν. Ἀλλὰ μιλῶ γιὰ τὴν Κινέζα γυναίκα πὸς ἔχει νὰ μὴν Κινέζα, πὸς δὲν ἐπιφέρει νὰ πεινρήσῃ — χωρὶς ἐπιτυχία — τὴ Γαλλίδα ἢ τὴν Ἀμερικανίδα ! Καὶ μόνον σ' αὐτὴ ἀρμόζει νὰ πλέξῃ κανεὶς στεφάνια θαυμασμοῦ, σὺν τὴν πᾶσι τέλεια ἔκφρασι τοῦ πᾶσι κατὰ κατὰ ἀρχαῖον πολιτισμὸν.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΗΘΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΡΑΓΙΣΜΕΝΕΣ ΚΑΡΔΙΕΣ

Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΤΩΝ ΔΙΑΖΥΓΙΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

ΕΝΑΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΣΥΝΑΓΩΓΙΣΜΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

Ο ΣΟΝ κατ' ἀρχὴν νὰ μὴς σκεπάζουν ὁρισμένους ἐλπίδας τὸν μεγάλον Ἀμερικανικὸν ἐφημερίδον, δύνουν ὥστόσο εἰκόνας ἀπαρτισμένες ἀπὸ τὴν ζωή, πὸς ὅπως καὶ νὰ εἶναι ἔχουν χαρακτῆρα καὶ ἀλήθεια. Τελευταῖος ἀπ' ἀρχὴν ὡς ἀρχὴν οἱ Ἰννομένους Πολιτεῖες ὁ κόσμος ὅλος ἀνιχνεύει πειραγμένους : «Εἶναι ἀδυστάστια», «εἶναι ἐθνικὸ ἀίσχος !» «Εἶναι ἀποδοχὴ πρὸς τὸν πολιτισμὸν μας !» Καὶ πὸς εἶναι τὸ γεγονός πὸς ἔφερε μιὰ τέτοια ἀγανάκτησι ; Ὁ γάμος τῆς μικρῆς Οὐδενστίν (12 ἐτῶν) μὲ τὸν δανθὸν Τοῦλν Λὸν (21 ἐτῶν) καὶ ὁ δῶ ἀπὸ τὴν πολιτεία τοῦ Τενεσσὶ.

Ὅλη ἡ Ἀμερικὴ ἐκτενολογεῖ τὴν μητέρα πὸς συγκατετέθη σ' ἕναν τέτοιον γάμο, τόσο πόθοιο γιὰ τὸ κορίτσι τῆς ! Σ' ὅλα αὐτὰ ἡ μητέρα καὶ σήμερα

πεθερά (28 ἐτῶν) ἀπατῶν πὸς κατ' αὐτὴν παντρεύθηκε 14 ἐτῶν καὶ ὅμως ὅπως ἀπολύτως ἐπιτυχῆς. Γιὰ τὸν ἄνδρα νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐντύπωση τῆς κόρης της ! Ἀντιθέτως μάλιστα, ἀφροισμένη σὺν παιδί της, διακινδυνεύει νὰ γίνῃ στὰ 29 τῆς χρονία γυνὴ ! Ὁτόσο ἡ Ἀμερικὴ δὲν τὴν ἀκούει καὶ ἐξεγείρεται...

ΜΙΑ ΕΠΙΚΕΡΑΝΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
Κανεὶς σήμερα δὲν ἀννοεῖ διὰ τὸ ἔθνος εἶναι ὁ παρόδοτος τὸν διαζυγίων στὴν Ἀμερικὴ. Ἀγνοοῦμε ἀντίθετα τὸν ὅτι συναγωνισμὸς πὸς γίνεται μετὰ τὸν διαζυγίων Ἀμερικανικῶν Πολιτειῶν, οἱ ὁποῖες δὲν ἔχουν πολλὰς πλουτο-παραγωγικὰς πηγὰς καὶ ἔλθουν τὴν ἐπιπλέον βιομηχανία τὸν διαζυγίων. Τὸ Κολοράδο, τὸ Αἰδάχο, τὸ Μαϊνλάντ, τὸ Νέο Ζεσίρ, ἡ Νότια Ντακότα συναγωνίζονται ἀνταγωνιστῶν.

Ἀλλοτε, ἡ Νεβάδα ἐν τῇ ἀπόλητῃ της φιλοδόξησε νὰ γίνῃ ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας τὸν διαζυγίων τὰ ὅποια ἔδινε ἀμέσως στὰ ζευγάρια ἐκεῖνα πὸς ἀπέβησαν διὰ ἐκείνων τοὺς ἄλλους πρὸς ἕνα μῆνα στὴν ἐν ὅλῃ πολιτεία. Ἀλλοτὶνος ὅμως ! Χωρὶς καμμίαν ἄλλη δέσμευσιν ἡ πολιτεία τῆς Γεωργίας δὲν ἄφησε νὰ καταστῇ τὸ ρεζὺ κατεβάζοντας τὴς ἡμέρας τῆς διαμονῆς σὲ 60.

Ἀπὸ τότε ὁ συναγωνισμὸς δὲν ἔπαυσε. Τελευταῖος τὸ ρεζὺ τὸ ἔχει ἡ Νεβάδα ὅπου μιὰ διαμονὴ μόνον τριῶν ἐβδομάδων φθάνει γιὰ νὰ πῶρη κανεὶς τὸ διαζυγίον... ἀπὸ τὸν ὅρον φυσικὰ νὰ ἔχῃ κανεὶς ἕνα καλὸ δικηγόρο καὶ νὰ μὴ ληστιάσῃ τὰ λεφτὰ, νὰ ἐξοδεῖ πλούσια ! Ἐτοί κερδίζει τὴν κοινὴ γνώμη... Σὰν νὰ ἐλεγαν ὅλοι μαζί, δικηγόροι, δικασταί, ἐξουδότης, κοινὲς καφετιέρηδες : «Ἄς τοῦ ἐπιτρέψωμε νὰ χωρίσῃ γρήγορα, γιὰ νὰ ξαναπαντρευθῇ. Ἐτοί δὲν θὰ ἀγῆσθαι νὰ τὸν δοῦμε πάλι στὴν χώρα μας γιὰ τὸν ἴδιον σκοπὸ !»

Ἐτοί σκέπτονται οἱ παρακατὰ καὶ λογιστὰ αὐτοὶ ἄνθρωποι ὁποῖοι πληρώνονται γιὰ νὰ κρῖνται πὸς μὴ ἀνθρώπων πὸς χωρίζονται εἶναι ὁ ἕνας νέος ὁ πρῶτος γαμπρὸς καὶ ἄρα μελλοντικὸς πελάτης διαζυγίων.

ΔΙΑΖΥΓΙΟ ΚΑΙ ΜΙΚΡΕΣ ΑΓΕΛΑΙΕΣ

Ὁ συναγωνισμὸς μετὰ τὸν Ἀμερικανικῶν Πολιτειῶν εἶναι μερικοὶ φορεῖς ἔκφρασι, πὸς αἰσινῶν μορφήν ὁμοειδῆς πρὸς τὸ «Αἰδῶν, ἡ Ντακότα, ἡ Νεβάδα, δὲν ἀδελφάνονται καμμίαν νύκτα ὅτε καὶ θανατοῖται, νὰ δημοσιεύουν οἱ ἐφημερίδες τὸν ὅλον Πολιτειῶν, τὴς ἐτικῆς πὸς προσφέρουν σὺν τὴν φημισμένην τὸν διαζυγίων. Ὅσο γιὰ τὴς ἰατρικῆς πηγῆς καὶ τὴς ἐξοχῆς τῆς Καλλιφορνίας, μεγάλης ταμπέλης πληροφοροῦν τοὺς τοῖς : «Κλίμα ἰδωδὲς γιὰ ὅσους γυροῦν τὸ διαζυγίον. Ἡ Νεβάδα μὲ τὸν δανθὸν χεῖμα τῆς δὲν θὰ τοῖς μὴς δέδωτα εὐκόλα νὰ καυχήσῃ γιὰ τὸ κλίμα της. Ἀντίθετα οἱ δικηγόροι τῆς κάνουν μιὰ τεράστια δημοσιονομικὴ ρεζόλα, διακρινόμενοι καθεὶς τῆς ἰκανότητός του τὴς ἀνέφερες γιὰ νὰ ἀπελευθερώσῃ τὰ ζευγάρια ἀπὸ τὰ δεσμὰ τοῦ γάμου.

Κατ' ἐννομήν, οἱ ἀγγέλους αὐτὲς ἀπευθύνονται συχνὰ σὲ ζευγάρια πὸς ἀφροιστῶνται ἢ ἀπὸ πολλὸν ἔτος ἢ ἀπὸ τὸν ἴδιον ἄνδρα πὸς ἔχουν ἀνάγκη ἀερίσμου». Ἀλλὰ ἀγγέλους ἐμπνέονται ἀπὸ τρυφερότητα : «Ποτὲ δὲν εἶναι ἀγαπᾶ νὰ κἀν κανεὶς τὸ σὺνδοκὸν ἢ ἔχει κανεὶς πάντα τὴν ἡλικία τῆς καρδιάς του ! Ἡ καρδιά εἶναι πάντα εἰκοσι ἐτῶν !»

Μιὰ τόσο νέα καρδιά μπορεῖ ποτὲ νὰ ὑποχωρήσῃ, ἐμπρός οἱς ἔγνοιες ἐνὸς διαζυγίου ; Τοῦναντίον θὰ πρέπει νὰ ἀποβλέπῃ πρὸς μιὰ ἀπελευθερώσιν, πρὸς τὴν ἀσπέρη μιὰς νέας ζωῆς, μιὰς νέας περιόδου μὲ νέες χαρὰς !...

Ο ΕΡΩΤΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ ΤΟΥ
Πρὸ ὀλίγου ἀνέφερα κάποιο «δάσκιον τῆς καρδιάς». Τὶ ἐννοοῦσαμε μ' αὐτό ; Ἡ Ἀμερικανικὴ νομοθεσία ἀναγνωρίζει μιὰ ἀποζημίωσιν σὲ ἀπελευθερωμένους καὶ προδομένους καρδιὰς. Κι' ὅσοι πάλι, ὁ φάσμα οἱς γαμίζονται καρδιὰς δὲν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὸ πρακτικὸ μέσο τοῦ χρηματισμοῦ.

Ὁ σύζυγος ἢ ἡ μητέρα (λίγο ἢ πολὺ ἀσθενεῖς) δὲν ἐγκαταλείπει τὴν καρδιά πὸς διαζυγίον τὸ ὄνομα τῆς ἐκτενῆς ἀντιπάλου, ἢ ὁποῖα τῆς «ἐκτενῆς» τὴν καρδιά πὸς συναγωνισμὸν της. Τὸ ἴδιον πάλι ὁ ἀπαιτητικὸς σὺν ἑαυτῇ καὶ ἰδία δικαιώματα. Τὸ «δάσκιον τῆς καρδιάς» ἀντιστοιχεῖται συχνὰ ἀρ- ριθμικῶς ἐπιβλητικῶς. Ἐάν κἀν κανεὶς ἀπ' αὐτὰ τὰ ποσὰ μπορεῖ νὰ πῇ πὸς οἱ Ἀμερικανικὲς καρδιὰς εἶναι τρομερὴ ἐκπαιδευμένης. Ἡ πύρινη τῆς ἐρωτικῆς ἀπογοητεύσεως μεταφρασμένη σὲ δολάρια, δὲν ὑπερβαίνει ποτὲ τὴς δυναμῆς τοῦ κατηγορουμένου. Ἡ κυρία Στὲν π.χ. σύζυγος ἐνὸς πολυκατοικηματοῦ ἐξήγησε γιὰ «δάσκιον καρδιάς» πέντε ἐκατομμύρια δολάρια. Πιὸ λίγο ἀπαιτητικὴ ἡ κυρία Τάννερ ζήτησε ἀπὸ τὸν ἄνδρα πὸς τῆς ὑποσχέθηκε γάμο καὶ δὲν κέρπτετο τὸ λόγον τοῦ 1.500.000 δολάρια.

Τὰ ποσὰ πὸς δύνονται γιὰ «δάσκιον» στὴν Ἀμερικὴ ἀνέρχονται σὲ ἕνα δισεκατομμύριον δολάρια τὸν χρόνον. ἔχουν ἀπολογιστῆς στὴν Ἀμερικὴ τὸν πληρωθέντα ὁποιοῦσιντος κάποια ἀποζημίωσιν σὲ διάφορες ἐρωτικὰς καρδιὰς σὲ 1.800.000.

Ἐάν ὑπολογίσῃ κανεὶς κατὰ μέσον ὅρον 15 δολάρια τὴν ἐβδομάδα, ἔχουν τὸν ἀπορροισμὸν ἀριθμὸν τὸν 30 δισεκατομμυρίων 888 ἐκατομμυρίων φράγκων κατὰ χρόνον !

Συμπέρασμα : Ἐάν στὴν Ἀμερικὴ ὁ γάμος καὶ τὸ διαζυγίον εἶναι πράγματα εὐκόλα, δὲν εἶναι ὅμως καὶ σὲ...τὴν ἐκπαίδευσιν. Ἀ, ὅχι σὲ ἀλήθεια, στὴν Ἀμερικὴ δὲν παίζουν μὲ τὸν ἔρωτα.

ΕΝΑΣ ΜΕΓΑΛΟΣ ΓΛΥΠΤΗΣ ΚΑΙ ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΠΟΥ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΣΑΡΚΑ

ΔΩΣΤΕ ΜΟΥ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΣΑΣ

Νὰ τὸ ὠμορφήνω ἢ νὰ τὸ κάμω ἀγνώριστο

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ Κ. ΣΑΚΑΤΟΥΝΙ, ΤΟΥ ΜΑΚΙΓΙΑΡΙΣΤΗ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

ΓΟ συγγραφεὺς τοῦ ἀρθροῦ αὐτοῦ γνώρισε δόξας μεγάλας πρὶν βρεθῇ ὁ δολιχὸν κινηματογράφος. Ἐφέτος ἀκόμα καὶ τὸν Ζὸν Μιρά κι' εἵπαζε μαζί του στὴν «Πυροβόλωνα τοῦ Αἰῶνος» καὶ σὲ ἄλλα ἔργα.

Ἡ ἐκπαίδευσίς του ὅμως τὸν διόλου τὸν ἔκανε ν' ἀπορροβήσῃ ἀπὸ τὴν δόξην, ἀλλὰ ὄντι νὰ γίνῃ ἕνας ἀσπασμένος τῆς τέχνης, ὅπως ἀπορροβᾷ τὸν ἄνθρωπον τὸν «ἔκτος», καλλιτεχνικῶς βαθεῖα μὲ ἔμφαση τὰ τέλεια ἀποστάσεις νὰ ἀποκοσῇ τὴν ζωή του σὲ μιὰν ἄλλη σημαντικὴν τέχνη γιὰ τὸν κινηματογράφον : σὲ τὸν μακιγιαρισμὸν. Ἐμοῦσε κατὰ-ρῶσα τὴν τέχνη καὶ τὰ μουσικὰ τῆς καὶ ἀπορροβᾷ ὅτι σ' ἕνα τόσο δύσκολο,

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΠΛΕΚΤΙΚΗΣ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΚΟΠΤΙΚΗΣ

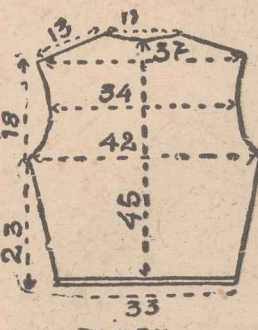
ΜΑΘΗΜΑ 190Ν

ΜΑΘΗΜΑ 80Ν

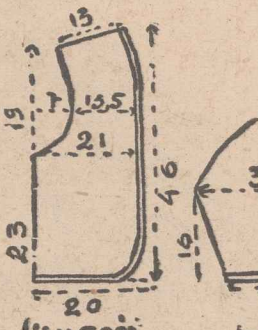

1α φραδύνο μπολερό

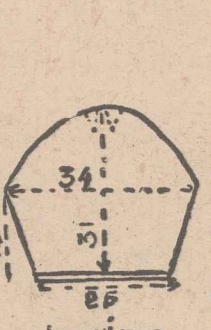
Εξοδα να φτιάξετε κάτι κομψό φράδο και τόσο απαραίτητο για τα φράδα του καλοκαιριού πάνω από τα λεπτά φορέματα. Δεν σας χρειάζονται παρά μόνον 80 βελόνες. Έκλεινο που μπορεί να σας στοιχίσει λίγο είναι το φράδο που φτιάχνεται να περάσετε, άφρο τελειώνει το μπολερό, ανάμεσα στα στυ-

33

20

34

αχνάρια μπολερό

Λένια που θα έχετε πλέξει. Όταν σάς πουν, πώς χρειάζονται 33 μέτρα κορδελάκι, θα σκεφθείτε ότι είναι μεγάλο το έξοδο να αγοράσετε μεταξωτό κορδελάκι γι' αυτό το μπολερό και δε θα απορροφήσει εύκολα να το πλέξετε. Στις δυσκολίες όμως δεν πρέπει να σταματά κανείς και αντί να παρατηρήσει αμέσως από εκείνο που θέλει να κάνει προτιμότερον είναι να σκεπταστεί προηγουμένως αν υπάρχει τρόπος να τα καταφέρει να κάνει κάτι καλό και φράδο χωρίς να είναι ανάγκη να τα καταφέρει. Λοιπόν το κορδελάκι που δε χρειάζεται να περάσει ανάμεσα στα στύλινια, μπορείτε φτιάξετε να το αντικαταστήσετε με τις φθηνές μπαμπούρες τρέουσες, που πουλάνε σε τοπικά, αυτές δηλαδή που δώδεκα συνήθως στους γαντικούς γιακάδες. Θα πάρετε 16 μέτρα, από τη πιο φραδύ που υπάρχει και 16 μέτρα απ' τη στενότερη. Αν το χρώμα του μαλλιού που έχετε συνδυάσει με το άσπρο χρώμα, θα την περάσετε όπως εινε. Αν ο συνδυασμός δεν εινε άσπρος, τότε θα την βάψετε σε χρώμα άσπρινου με το χρώμα του μαλλιού.

Δεν πιστεύετε να υπάρχει αναγνώριση που να μη ξέρει να πλέξει με το κορδελάκι κορδόνι που άλλες το λέν γιατάνια, και άλλες λινισιότα. Θα πλέξετε λοιπόν μία σειρά λινισιότα. Κατόπιν θα σχηματίσετε πρώτα το κορδελάκι. Βάζετε δύο άκροαίματα στο κορδελάκι, αφήνετε ένα πάνω, πατάτε στον άλλο και πλέκετε τρεις φορές το στύλιν. Τελειώνετε έτσι όλη τη σειρά. Στη δεύτερη σειρά πλέκετε ένα και πατάτε έναν άκροίς επάνω στο στύλιν, χωρίς να ανέβατε. Επαναλαμβάνετε συνεχώς αυτές τις δύο σειρές. Θα αφήσετε το πλεκτό σας λίγο μεγαλύτερο από τα μέτρα που σας δώσαμε στα άκροαί, γιατί με το πάρεμα της κορδελάς δε στενώνει όλγιο.

ΠΑΛΤΗ. Πλένετε 100 πόντους και αρχίζετε από τα μεγάλα στύλινια. Κάθε 8 σειρές, αφήνετε στις δύο άκρες από ένα στύλιν, έως ότου φθάσετε σε ύψος 0 μ. 23. Στο ύψος αυτό, αρχίζετε να σχηματίζετε τις μασχάλες.

Κόβετε και στις 2 άκρες από 3 στύλινια, 5-στερα, αφού πλέξετε 3 σειρές, κόβετε πάλι από 2 στύλινια σε κάθε άκρη και συνεχίζετε 10 σειρές, χωρίς να άραιζήτε στύλινια. Κατόπιν, προσθέτετε από 1 στύλιν, σε κάθε 2 σειρές έως ότου φθάσετε σε ύψος 0 μ. 42 όποτε σχηματίζετε τον ώμο.

ΕΜΠΡΟΣΘΙΟ ΜΕΡΟΣ.—Γίνεται με 2 κομμάτια. Για κάθε κομμάτι, θα πλέξετε 48 πόντους αλυσίδα. Πλέκετε 2 σειρές και κατόπιν στο ύψος μέ-ρος, για να σχηματίσετε στερο-γυλί, αυξάνετε σε κάθε 2 σειρές, επί 3 φορές από 2 στύλινια. Απ' τη άκρη θα συνεχίσετε έως επάνω, χωρίς πλέον να αυξάνετε. Στην άλλη άκρη θα αυξάνετε, κάθε 4 σει-ρές 2 στύλινια, επί 6 φο-ρές. Στο 0 μ. 33 ύψος, θα σχηματίσετε την μασχάλη. Κόβετε 6 στύλινια, κατό-πιν 2, μετά 2 σειρές. Πλέ-νετε 18 σειρές και κατόπιν, αυξάνετε 2 στύλινια, 2 φο-ρές κάθε 2 σειρές. Στο 0 μ. 33, σχηματίζετε τον ώμο. Όμοια αλλά αντίστροφα θα πλεγθί και η άλλη πλευρά.

ΜΑΝΙΚΙ.—Πλέκετε 84 πόντους αλυσίδα. Αφού πλέξετε 6 σειρές, θα αυξήσετε στις 2 άκρες από 2 στύλινια, κα-θε 2 σειρές επί 5 φορές. Κατόπιν, κόβετε κάθε 2 σειρές 1 φορά 4 στύλινια, 3 φορές 2 στύλινια και 4 φορές από 1 στύλιν και τελειώνετε.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ.— Περνάτε πρώτα το κορδελάκι, έννοείται, το φραδί στα μεγά-λα στύλινια και το στενό στα μικρά. Κανονί-ζετε το φράδος του μπολερού επάνω στα ά-κροαί που θα έχετε κόψει σε φυσικό μέγε-θος. Κατόπιν ράβετε τις πλαινές ραφές και τους ώμους. Πριν έ-φαρμόσετε τα μανί-κια, κάνετε στο επά-νω μέρος από 2 πασε-τόνια. Αφού συναρ-μολογήσετε το μπο-λερό, πλέκετε γύρω γύ-ρω 6 σειρές με το κορδελάκι για να σχη-ματίσετε τη μαρ-τούρα της άκρας την μισή γυρίζετε από το μέσο μέρος και την οβάτε, για να κρη-φτε τις άκρες της κορδελάς. Την ο-μοια μπορείτε να πλέξετε και στην ά-κρη των μανικιών.

ΚΑΠΕΛΛΑΚΙ.—Το αρχίζετε από το δ-πάνω μέρος, πλέκοντας 5 πόντους αλυσίδα. Στη πρώτη σειρά, θα βάλετε 8 μεγάλα στύ-λινια. Το καπέλλο πλέκεται γύρω-γύρω

34

αχνάρια μπολερό

ΤΑ ΞΕΘΩΡΙΑΣΜΕΝΑ ΜΑΛΛΙΑ

από Περμανάντ
» έντυλασιόν
» ήλιον
» λουρά
» θαφάς

BLONDANOL

Δίδει τόνον στον χρωματι-σμέν και ζωήν.

Τα καυμένα τα μικρούλια διαρ-κώς τα καλλώνουμε. Με τα παιχνίδια τους χαλούν τα παντελονάκια και μας βάζουν σε μπλεδές να καλοθα-με τη μοδίστα να τους ράβη διαρ-κώς καινούργια. Αφήνετε τα μικρά να παίζουν. Είναι η χαρά της ζωής των. Και για να μην έχετε συχνά τόν μπλετά της μοδίστας προσπαθή-στε με τα άχνάρια που σας δώσαμε να ράβετε μόνες σας, άγαπητές μη-τέρες, όσα παντελονάκια έχουν ανά-νάγκη. Ταχνάκια μας είναι για άγο-ράκια 6 έως 8 ετών. Αν πρόκειται να αγοράσετε καινούργιο ύφασμα να φροντίσετε να έχη φάρδος 1 μ. 10. Με 0 μ. 35 μάκρος τέτοιου ύφασμα-τος μπορείτε να κόψετε το παντελο-νάκι αφού τοποθετήσετε επάνω στο ύφασμα τα άχνάρια όπως σας τα παρουνιζόμαστε στην εικόνα. Για το καλοκαίρι είναι πολύ πρακτικό το άσπρο λινό. Πλένεται εύκολα και είν-αι συγχρόνως δροσερό. Ένα λινό παντελονάκι συνοδευόμενο με μία μπλούζα κρέπ-ντέ-σιν άσπρη ή σε χρώμα θαλασσί άνοιχτό θα άποτε-λέσουν ένα χαριτωμένο σύνολο. Έ-πισης φράδο και πρακτικότερο είν-αι μία μπλούζα από ποπλίνα. Η ζώνη κομπώνει στα πλάγια με δυό κουμπιά.

Η ΠΑΡΙΣΙΝΗ

στοργυλά, τα δε άνοιγματα φροντίζετε να τα τοποθετήτε στις σειρές που πλέκετε τα μι-κρά στύλινια.

Το δοκιμάζετε στο κεφάλι και κανονί-ζετε πόσα άνοιγμα-τα σας χρειάζονται. Όταν δώσετε ύψος 0 μ. 15, είνε άρκε-τό. Όπως και στο μπολερό, πλέκετε σε στο τέλος μία μπο-ρούρα.

34

αχνάρια μπολερό

Ο ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΤΑΜΑ ΤΟΥ

Κάποιος Άρβανίτης, πολεμώντας κάποτε, εινε επάνω στην άντάρη της μάχης: —Παναγία μου, δόθηρα με να γυρίσω ζωντα-νός στο χωριό μου, και σου τάξω να πουλήσω το γαϊδάρο μου κι' όσα λεφτά πάρω να τα χα-ρίσω στην έκκλησιά σου, στο Σκούταρι!... 'Ο πόλεμος τελείωσε κι' ο Άρβανίτης γύ-ρισε στο χωριό του. Έκείνο όμως που τάζει κανέναν μπροστά στον κίνδυνο, το ζυγίζει και το ξαναζυγίζει όμα ο κίνδυνος περάσιν. 'Ο Άρβανίτης λοιπόν εινε μετανοήσας για το τάμα που'κανε, άλλα φοβόταν και να μη το κάμει: 'Η πανηγύρι του όμως τον βόηθευε να δγνί απ' τ' όδιέσοδο.

Ένα καλό πρωί παρουσιάστηκε στο παζάρι με το γαϊδάρο του και μ' έναν πετεινό κι' άρ-χιζε να φωνάζει: —Εδώ η μεγάλη ευκαιρία! Είκοσιμιά λίρες ο γαϊδάρος κι' ο πετεινός μαζί! Μία λίρα το γαϊδούρι και είκοσι ο πετεινός! Δεν πουλι-ούνται γάρια...

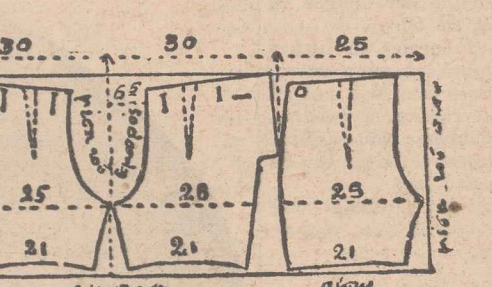

34

αχνάρια μπολερό

Η ΕΙΔΙΚΗ

ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΑΠΕΚΔΟΤΗ

34

αχνάρια μπολερό

ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ

Ένας ντερίδης έφτασε κάποτε γύρω στη Σαμπατού, και τραβήξε ίσα στο σαράϊ του Σουλτάνου, όπου γύρευε να του έτοιμασούν μία κάμαρη να κοιμηθεί. Οι ντερίδες έβλεπαν ότι τα χρόνια στην Τουρ-κία έθωρούντο όλοι άνθρωποι, κι' όλοι σέ-βόντουσαν τις ιδιαιτερότητες τους. 'Η σθαθεία όμως του ντερίδου αέτουνοσ, που φερνόνταν μέσα στο παλάτι σε να δρισκό-νταν σπύτι του, έκανε έντονα... Τόν πήραν λοιπόν μπροστά στο Σουλτάνο για να έξηγήση τα φροσμάτά του. —Τί το πάρεσες το παλάτι; του λέει ο Σουλτάνος. Για κανένα χέρι ή για κανένα κα-ραβανσαρά;... Χωρίς να θυμώσει, έτε να τα χάζει, ο ντε-ρίδης ρώτησε το Σουλτάνο: —Δέν μου λές, Μεγαλειότατε, ποιός καθό-ταν στο παλάτι αυτό πριν απ' την άφεντιά σου;... —Παράξενη ερώτηση! λέει ο Σουλτάνος. 'Ο πατέρας μου καθόταν, ποιός άλλος!... —Και πριν απ' τον πατέρα σου; ξαναρώτησε ο ντερίδης. —'Ο παπούς μου, λέει ο Σουλτάνος. —Και πριν απ' τον παπού σου; —'Ο προπάπος μου, και προτέρα απ' αυ-τόν οι άλλοι πρόγονοί μου...

—Βλέπεις λοιπόν, πατισάχ μου! φώναξε τό-τε ο έξυπνος ντερίδης. Τόσο και τόσο έ-χουν άνθρωποι σε μεγαλύνεισες όμας του έπέ-τρεψε να άνδρξει στον περι ύπάρεσες άγνοια και να άναπτύξη τις πνευματικές ιδιότητες που όνομαζόμεν μορφωσι και πολιτισμό και Κόσμο ο Σουλτάνος.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΠΩΣ ΘΑ ΑΝΑΘΡΕΨΩΜΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΕΧΗ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΔΙΑΘΕΣΗ ΓΙΑ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΤΟΥ ΔΟΚΤΟΡΟΣ ΒΕΣΜΠΕΡΓΚ

ΣΗΜΕΡΑ συνεχίζουμε τις σκέψεις μας για την ανατροφή των παιδιών και φτάνουμε στο τρίτο μας σημείο: στην ανατροφή που δίνει διάθεση για έρ-γασία.

Πρέπει κανείς να καταλάβει πως το να μην έχουν τα παι-διά, όπως πολλές φορές και οι μεγά-λοι διαθέσι για έργο, δίνει στο μέντο - κάπο έλλειψη αυτο-πεποίθησος. Το παιχνίδι, ή λιχουδιά, ή διασκεδάσεις κάθε είδους άποτελούν με-σα άνηφοσσε-ως του σπαι-σθηματος της προσωπικότη-τος και προ-τιμούντα μο-νομερως από πολλά παιδιά μόνο γιατί είνε εύκολότε-ρα και πιο κινδύνια παρ-ά το μέσον της πραγματικής έπιτυχίας. Έ-τσι το καθή-κον της έργα-σίας και ή έ-πιζήτησι των άπολαύσεων έρχονται πάν-τα σε σύγ-κρουσι μετα-ξύ τους. Το έπιβέδιο σύ-στημα του Μοντεσσόρι-ου συστήμα-τος που δύνανται την έργασία με το παιχνίδι, μάλ-λον παρακινεί τη δύσκολια παρ-ά τη λίνει. Γιατί έννοια της άργότερα δέν θα μπόρ-η το παιδί ν' άποφύγη την πραγματική έργα-σία που δέν είνε καθόλου τετατή. 'Η διάθεσι του εργαζόμενου παιδιού για την έπιδίωξι του σκοπού δέν πολυδυνατεί. Το παιδί δέν έχει ή-πομνη. Όταν ή άσκασι δέν είνε εύκολή, γίνε, το ένδιαφέρον και δε συμμετέχει πλέον εις την έργασίαν. Είνε δουλειά του παι-δαγωγού να λάβη απ' όλην του άντι το γενο-μώς που έκωφάει μόνο έλλειψι αυτοπεποιθή-σος. Πρέπει να φροντίξη ώστε σε καμιά έρ-γασία να μη γάνη το παιδί το σκοπό από τα μάτια του. 'Η σκέψι του σκοπού της έργασίας πρέπει να είνε άρκετά δυνατή, ώστε να κρατή διαρκώς άγρυπνο το ένδιαφέρον. Όσο μεγα-λύνε το παιδί τόσο περισσότερο θα νιώδη τη σημασία της έργασίας για το καλό της κοινότη-ας εις την όποιαν άνηρη και το ίδιο και της όποιας ή έσκασι έξαρτάται απ' τη δική του έργασία, όπως κι' από την έργασία όλων των άλλων άνθρώπων.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ

Η πείρα μας από μικρούς και μεγάλους νε-ρικούς μας διαπιστώνει κάθε φορά πως: Μόνο ένας θαρραλός άνθρωπος που πιστεύει εις τον εαυτό του είνε ικανός για κοινωνικό συναι-σθημα. Κάθε άμειντολή για τον εαυτό του και την ικανότητά του να τα καταφέρει άδυνατεί κα-τ' ανάγκη σε μονομερή συγκέντρωσι του ένδια-φερονος στο άτομο του, στο ελαττώμα, ή προτερήματα, τις έλλειψες, τους κινδύνους, τις έπιτυχίες και τις άστυγίες του. Σε τέτοια έγωκεντρική άντίληψη της ζωής όλος ο κό-σμος κι' όλοι οι άλλοι άνθρωποι εξαφανίζονται σαν άπλες όνεις. 'Ο άποθαρημένος νευρικός είνε σαν ένας ξένος στον κόσμο. 'Η ζωή γί-νεται άγνώστος στον όποιον παρθετα μόνο να τα βγάλει πέρα και τίποσ' άλλο. Να λογαρί-ση και τους άλλους και να τους βοηθήση, δέν το μπορεί.

Το κοινωνικό συναισθημα είνε μία από τις βιολογικές ιδιότητες του ανθρώπου. Άπομο-νομενός θέταν άνίκανος να ζήση. 'Η έννοι-ση των άνθρώπων σε μεγαλύνεισες όμας του έπέ-τρεψε να άνδρξει στον περι ύπάρεσες άγνοια και να άναπτύξη τις πνευματικές ιδιότητες που όνομαζόμεν μορφωσι και πολιτισμό και Κόσμο ο Σουλτάνος.

34

αχνάρια μπολερό

Η ΕΙΔΙΚΗ

ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΑΠΕΚΔΟΤΗ

ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ

Ένας ντερίδης έφτασε κάποτε γύρω στη Σαμπατού, και τραβήξε ίσα στο σαράϊ του Σουλτάνου, όπου γύρευε να του έτοιμασούν μία κάμαρη να κοιμηθεί. Οι ντερίδες έβλεπαν ότι τα χρόνια στην Τουρ-κία έθωρούντο όλοι άνθρωποι, κι' όλοι σέ-βόντουσαν τις ιδιαιτερότητες τους. 'Η σθαθεία όμως του ντερίδου αέτουνοσ, που φερνόνταν μέσα στο παλάτι σε να δρισκό-νταν σπύτι του, έκανε έντονα... Τόν πήραν λοιπόν μπροστά στο Σουλτάνο για να έξηγήση τα φροσμάτά του. —Τί το πάρεσες το παλάτι; του λέει ο Σουλτάνος. Για κανένα χέρι ή για κανένα κα-ραβανσαρά;... Χωρίς να θυμώσει, έτε να τα χάζει, ο ντε-ρίδης ρώτησε το Σουλτάνο: —Δέν μου λές, Μεγαλειότατε, ποιός καθό-ταν στο παλάτι αυτό πριν απ' την άφεντιά σου;... —Παράξενη ερώτηση! λέει ο Σουλτάνος. 'Ο πατέρας μου καθόταν, ποιός άλλος!... —Και πριν απ' τον πατέρα σου; ξαναρώτησε ο ντερίδης. —'Ο παπούς μου, λέει ο Σουλτάνος. —Και πριν απ' τον παπού σου; —'Ο προπάπος μου, και προτέρα απ' αυ-τόν οι άλλοι πρόγονοί μου...

ΓΥΝΑΙΚΕΣ της έπαρχίας ή της πρωτεύουσας, άγαπάτε και έζείτε να δέγεσθε με χάρη. Άλλά ίσως δέν το κάνετε όσο θα θέλατε φοβούμενες πως δέν θα άργανώσετε μία βραδυά άντάξει σας και άντάξει των προσκε-κλημένων σας.

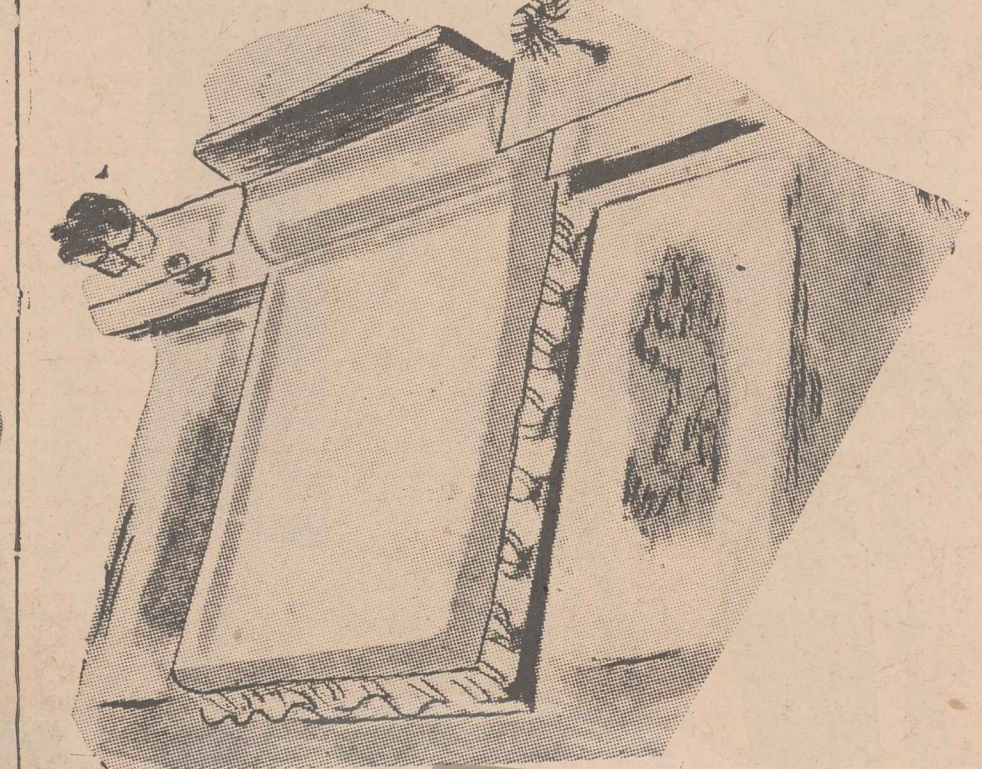
Σήμερα ή άγάπη για το μπρίτζ δίνε-σε πολλές από σας την ευκαιρία να δειθώμε και μάλιστα καλά. Μπορείτε να μείνετε εύχαριστημένες με ένα «μπουφέ» που θα είναι έτοιμος από πριν, και που θα βρίσκεται στην διάθεσι των καλεσμένων σας για να πιανέ όποτε θέλουν και να έξκουρα-σθούν απ' ό το παιχνίδι και να φλυαρή-σουν μία στιγμή.

Αυτός ο μπουφέ θα άποτελείται ά-

να καλό σιρόπι πορτοκαλλιού με λί-γα κομμάτια μέσα από φρέσκα πορ-τοκάλια και λεμόνια, παγωμένα, θα σας δώση το ώραιότερο ποτό. Ένα σαμποράι για όσους άγαπούν το τσάι και ο μπουφέ σας είναι έτοι-μος.

Για τα άλλα, έζείτε όσα κι' είνω. Ένα απ' τα τραπέζια του μπρίτζ πά-λησσε; Μπορείτε να το σκεπάσετε μόνες σας ή καλύτερα να ρίξετε ένα σκεπασμα από ύφασμα βαρύ με μία μπροντούρα γύρω που θα έφορμώξη καλά στις άκρες με λάστιχα.

Οι καλεσμένοι σας, θα περάσουν μία όραση βραδυά, με τις άλλες μι-κροευχαριστίες που έζετε να δώση μία καλή οικοδέσποινα: στις όμαδες θα βοϊσκωνται παίκτες της ίδιας δυ-

34

αχνάρια μπολερό

Η ΕΙΔΙΚΗ

ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΑΠΕΚΔΟΤΗ

ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ

Ένας ντερίδης έφτασε κάποτε γύρω στη Σαμπατού, και τραβήξε ίσα στο σαράϊ του Σουλτάνου, όπου γύρευε να του έτοιμασούν μία κάμαρη να κοιμηθεί. Οι ντερίδες έβλεπαν ότι τα χρόνια στην Τουρ-κία έθωρούντο όλοι άνθρωποι, κι' όλοι σέ-βόντουσαν τις ιδιαιτερότητες τους. 'Η σθαθεία όμως του ντερίδου αέτουνοσ, που φερνόνταν μέσα στο παλάτι σε να δρισκό-νταν σπύτι του, έκανε έντονα... Τόν πήραν λοιπόν μπροστά στο Σουλτάνο για να έξηγήση τα φροσμάτά του. —Τί το πάρεσες το παλάτι; του λέει ο Σουλτάνος. Για κανένα χέρι ή για κανένα κα-ραβανσαρά;... Χωρίς να θυμώσει, έτε να τα χάζει, ο ντε-ρίδης ρώτησε το Σουλτάνο: —Δέν μου λές, Μεγαλειότατε, ποιός καθό-ταν στο παλάτι αυτό πριν απ' την άφεντιά σου;... —Παράξενη ερώτηση! λέει ο Σουλτάνος. 'Ο πατέρας μου καθόταν, ποιός άλλος!... —Και πριν απ' τον πατέρα σου; ξαναρώτησε ο ντερίδης. —'Ο παπούς μου, λέει ο Σουλτάνος. —Και πριν απ' τον παπού σου; —'Ο προπάπος μου, και προτέρα απ' αυ-τόν οι άλλοι πρόγονοί μου...

Ὁ θρίαμβος τῶν φουστανιῶν

9. Επίσης αμπιγιέ φουστάνι από έκοσαι, (γκρίζο, μπλε καί κόκκινο μαζύ). Ή φούστα είναι λοξή.

«Η ΓΥΝΑΙΚΑ»

ΕΝΑ ΕΠΙΚΑΙΡΟΝ ΕΥΘΥΜΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΟΚΑΘΥΣΤΕΡΗΜΕΝΟΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΟΣ

ΤΗΣ ΜΙΡΕΪ ΜΠΡΟΣΕ

Ἄρκετο ἰθαγενεῖς Βασιλεῖς ἀπὸ τὰς βρεττανικὰς ἀποικίας, ἐχρηιάσθησαν ὁλοκλήρους μῆνας διὰ νὰ φθάσουν εἰς τὸ Λονδῖνον, διὰ τὰς ἐορτὰς τῆς Στέψεως. Εἰς περιφερείας, ὅπου εὐρίσκονται ἀπομεμακρυσμένοι ἀπὸ κάθε συγκοινωνίαν, ἡ ἐδησις τῆς παραίτησεως τοῦ Βασιλέως Ἐδουάρδου τοῦ βου δὲν ἔφθασε καν ἀκόμη. (Αἱ ἐφημερίδες)

Ω ΜΠΑΜΠΑ! — ἀνεφώνησαν οἱ τρεῖς ντουζίνες τῶν μικρῶν νέγων ποῦ ἦταν καθισμένοι σταυροποδὶ γύρω ἀπὸ τὴν πατρικὴ καὶ βασιλικὴ καλὸδοα.

“Ω, μπαμπά, διηγήσου μας πάλι τὴν ἱστορία

λίους καταρράχτες, ὁ λευκὸς ποῦ μετὰ τὰ ἀγυρένια μαλλιά νο πρόσωπο, σὰν καλοφωμὶ λέγαται μάστερ Πήνατ καὶ πολλὲς φορὲς σὶδ κράτος με

της στέφειρας του μεγάλου λευκού άρχοντου.
 Ο Άμαδόν, ο άξιόσεβαστος βασιλιάς της
 Ισχυρής φυλής των Μπενί—Νιούφ—Νιούφ,
 καθισμένος άπάνω σ' έναν άδειον τενεκέν δεν-
 ξιδάκι, φέρει στο χέρι του
 ξητό άθλο φίλντισι μας
 πνητήρια του και τα ύπερο-
 μέ χρωματιστά μαργαριτάρια
 μετά καλά τα γλώσσα μας.

[illegible]

Ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα ἐγονάτισαν μέσα στὴν ἐκκλησίᾳ καὶ

μοστό και καλά λαδωμένο, με λίγες κοντές τριχοίτες στην κορυφή του κεφαλιού.

—Ευχαρίστως! Ήλεπν ὁ Ἀμαδόν, πού δὲν μπορούσε νά ἀντιπῇ τίποτε σὲ τὰ παιδιὰ του.

ἔνοιωσα γι' αὐτό.

—Μεγάλη του εὐγένεια, μάλιστα Πήνατ. Γιὰ νὰ τοῦ ἀνταποκριθῇ, θά τὸν προσκαλέσω.

ἡ πόρνη αὐτὴ ἀνέστη ἑλπίστε στα παιδιά του.
 Καὶ ἐνῷ οἱ πιστεῖς τὸν γυναικὲς τοῦ κόναντα
 ἄερα μὲ κλαδιά χουμαδιῶν καὶ οἱ ἥλιος ἔδνε
 ἀπάνω ἀπὸ τὰ ἔλη, ὅπου ἐρεμβάζαν οἱ προκο-
 θεῖλοι, τοὺς διηγηθῆναι ἄλλη μιὰ φορὰ, τὴν
 θαναμαστὴ ἱστορία....

— Ένα περσάκι από τότε πολλά φεγγάρια, άλλα όσοι από σας ήταν γεννημένοι τότε θα το θυμόστανε... Ένα άρκαλο περί εφτάς με ένα νομίσματα, που το πωλούσε με τους ζι-

χαλιόδοντας ἐλέφαντος καὶ ἔξη δέρματα ἀπὸ ἐχλώμιασε καὶ ἐψηθύρισε μερικὲς λέξεις ποὺ
πάνθηρες. Εἶχε φέρεи ἀκούη καὶ μιὰ καμινά- δὲν τῆς ἐκατάλαβα. Ἐπειτα μοῦ εἶπε :

—Θά πάω νά μάθω !
»Καί μέ ἄφησε ἀνάμεσα στό πλῆθος ὄλων

»Αποχαιρέτησα τις γυναίκες μου, τα παιδιά

μον, ἄφησα
ὡς ἀντιβασι-

λέα μου τὸ
σοφὸν τοῦ
θεοῦ
μου, καὶ ἐ-
κίνησα παρὰ
ἐν τῷ

κατεβούμε το ποτάμι με τους χίλιους καταρράχτες. Στο δρόμο ό υάστεα Πά-

μαστέοι. Πή-
ναι θέλουν ενά-
με μάθη περι-
χες λέξεις άγ-
γλικές για να
γλυκύουν να

μισητού να
υποβάλω τὰ
συγγαγῆ- τῆ-
ρίά μου στὸ
τυνάδε λ' φ' ὁ
μου. Μὰ τὴν

ἄλφειτα ὄμιος
 ἢ γλῶσσαι αὐ-
 τῇ εἶνε πολλῶν
 ὀδοσὶ λ' ἢ !
 Πόσειδ' νᾶ

θάλας κανείς
 τη γλώσσας α
 του άναυσσα
 στα δόντια
 του, με κιν-

δυο να την
δαγκώσει και
να πιλάη με
τη μύτη του

σάν νάχη γε-
νάτο τὸ στό-
μα του μὲ
χυλὸ!

« Ἀδικοῦ-
 πιας ὁ μόνος Πήναρ. Τίποτε δὲν ἔμπα-
 νει στὸ κεφάλι μου. Τὸ μόνο ποὺ κατέ-
 θισα ἐν μέσῳ ἦταν λέξεις: «
 «Γινὲν σαφὲς ὅτι Πή- Εὐσεβὲς !» Ἀλλὰ
 καὶ κίτρινοι ἄνθρωποι !
 «Εἶχα ἀρχίσει νὰ στενοχωριέμαι. Ἡ μοσχί-
 ῖαν ἀπὸ τὴν καὶ θύλαξ καὶ δὲν εἶπα κατέ-
 ναν τὰν τὰν ! Ἄν ἤξευρα μὲ τέτοιον

οι, αυτές τις «βίβρα» λύτεροι οι παγκάλοι
σας ούτως, και επιού τη δόση εκείνη.
Πάρουσα βέλτερος παγκάλως όλος ο τόπος
απληροφωτός από τη φρόσι: Έκον σαιή θη
Κίλιν. Εδούρα;». 1

«...θα σας μιλώ με... συνέχισε να μι-
λάει...»

—Δὲν θὰ σὰ μὴδὲν θὰ σὲ συνεξέσω τοῦ τα-
θείου μου. Ἀπὸ θὰ σὰς τὸ πρῶτον ἀπὸ
Εἰδὼ τὸσα καὶ τὸσα πρῆγματα στὴ διαβολικὴ
ἐκείνη χροιά τὸν λευκόν, ὥστε θὰ ἦταν παρὰ
πολλὰ ἢ θὰ σὰς τὸ πρῶτον ἀπὸ τοῦ ἀνέμου.
—Φτάσαμε τέλος στὴν Ἀγγλία. Εἶπε μὰ γω-

ὡς τὴν δέξω τί γνώσεις μου ἐφώνησα μὲ
ὅλη τὴν δύναμίν μου :
—Κκκκκ σὰς δὲ Κίρκη ! Ἐβόησα !
—Καὶ ἐπειτα : ὁρμήσαν με ἀγώνια ὁ μτ-
κροὶ νεύου, σὰν νὰ ἦταν εἶς ἀκούσι ἐκα-
τὸ σφῆρε πᾶν τὸ πρῶτον τίς ἰσχυρὰς.

— Επειτα... Α, παιδιά μου, έγινε μεγάλη φασαρία. Στη στιγμή με υπάκουαν είκοσι γερά μπράτσα με με βγάλανε έξω από τη μεγάλη καβέλα! Μάλιστα φώναζε για ν' αποδείξει την καλή πίστη μου: «Γκουν σαμψι» δηλ.

[illegible]

» Έδωκε διάφορες εξηγήσεις στους δημῶν μου καὶ αὐτοὶ μὲ ἀπλησῆς αἰτέσεις ἐξέδωκε. Ἐτοὶ δὲσπῳ καὶμῶν στὶς ἀσπίδες τῆς μεγάλης καὶνῶς, δῖστο στὸν μαστὸ Πῆνα τὸ τὸ ὥρῳ καὶμῶν μου δουλειανῶν...»

—Τὴν ἀποκρίσιν αὐτὰ· ὡς ἂν ἔξω φρενὸν ἀπὸ τοῦ θυμοῦ. Τὴν εὐχαρίστησεν αὐτοῖς· Ὁ εὐχαί ἀνακροφῇ ἔχονσι οἱ λευκοί!

—Ἠνέστη, γεννὰν Ἀναδόν· ἵππῳ ἀποκροίθητε ὁ μαστὴρ Πηνελ, ἐνὶ ἐνα λαφός. Λεγ-

—Πώς ! Μία φορά που τόσο δυσκολε-
τηκα να την μάθω ! Γιατί τότε μου την έμα-
θες λοιπόν σου ο ίδιος :

«Γιατί τότε ήταν ακόμη βασιλιάς;»
«Επειδή τότε ήταν ακόμη βασιλιάς. Αλλά τώρα έχει παραιτηθεί και δεν είναι πια αυτός.»
«Ακούσε, Αμαρόδη, Αμαρόδη, πρέπει να φωνάξεις: «Ακούσε, Αμαρόδη, Αμαρόδη, Αμαρόδη»»

7 **Τζωρτζ !»** ΜΠΕ-ΙΤ ΜΠΡΟΣΕ

ΜΙΡΕ-Ι'Γ ΜΠΡΟΣΕ

ΤΑ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΧΕΙΡΟΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ Κ. Θ. ΜΟΥΤΣΙΟΥ

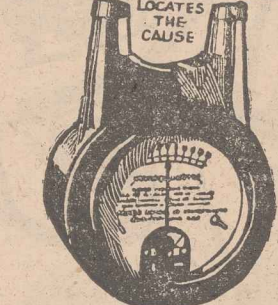
Πτυχιούχου του 'Ανατελικού Κολλεγίου Χειροπρακτικής της Νέας 'Υόρκης, πτυχιούχου ακτινολόγου, μέλους του Διεθνούς Συνδέσμου της Χειροπρακτικής, μέλους της Ευρωπαϊκής Χειροπρακτικής 'Ενώσεως, ειδικού χειριστού του πολυτίμου μηχανήματος Νευροδερμομέτρου και μένου εκπαιδευτού της Χειροπρακτικής εν 'Ελλάδι.

ΤΙ ΕΙΝΕ Η ΧΕΙΡΟΠΡΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Η Χειροπρακτική συνίσταται εις την διά των χειρών κατ' ειδικόν τρόπον διευθέτην ή επαναφορνήν ήμειωθρομένων σπονδυλίων εις την φυσιολογικήν των θέσιν, από την οποίαν εξέφυγον και οι όποιοι φέρουσιν επί των πρώτων διακεκασμένων των νευρών, του νωτιαίου μυελού, παρεμποδίζοντας ούτω την σωλήν διέλευσιν του ΡΕΥΣΤΟΥ ΤΗΣ ΖΩΗΣ, ή του λεγόμενου ΔΩΤΙΚΟΥ ΚΥΚΛΟΥ, το όποιον εκπορεύεται εκ του έγκεφάλου, όπου εφύσσεται ή όλονεν ρεύσας και εξασπαστέλνουςα ρεύμα ενεργείας πηγή καθ' όλον το σώμα, προς τροφότητα των ιστών.

Η ΧΕΙΡΟΠΡΑΚΤΙΚΗ (έκ του χειρ+πραττειν) στηρίζεται επί της κλινικής υποθέσεως, ότι ο άνθρωπος είναι τριαισθησάντων εν ή τριμερής ύπαρξις, ήτοι: πνευματική, μηχανική και χημική, παρ' ός διατείνονται δι' αυτή είναι εξαχόμενον άπλής μόνον χημικής ανάλυσεως, ή μάλλον σύνθεσις φυσικοχημικής ενεργείας.

The NEUROLOGIC METER

CHIROPRACTIC ADJUSTMENTS REMOVE NERVE PRESSURE

ΘΕΟΔ. ΜΟΥΤΣΙΟΣ D. C.

Τό άνωτέρω εικονιζόμενον μηχανήμα Νευροδερμομέτρον, αυτόμάτως ανακαλύπτει τό πάσχον νήδρον ως και τόν βαθμόν της πυρετώδους αυτού πίεσεως επί τη βάσει των οποίων καθορίζεται ή χειροπρακτική εις την άπελευθέρωσιν του. 'Επιπληθείς, έπομένως, της άπελευθερώσεως, άποδίδεται πλήρης ύγεια εις τόν πάσχοντα, καθ' όσον περέχεται άπρόσκοπος από κάθε έμπίδιον ή φυσιολογική λειτουργία ολοκληρώ του οργανισμού.

*Όθεν έκείνο τό όποϊον θεραπεύει και δίδει ύγείαν, είναι ή ένδομυχος διασθητικότητα, ήτις ανοικεί έντός του σώματος και ουχί έκείνα τά όποια λαμβάνομεν εκ του έξω κόσμου διά τά ένισχύομεν τάς χαλασώμενας έσωτερικάς δυνάμεις του σώματός μας. Συνεπώς όταν τό ΡΕΥΜΑ ΤΗΣ ΚΥΚΛΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ διασχευθή εις τόν φυσικόν του δρόμον, άπαραίτητος τότε ή ζωή ρέει ευεργετικώς εις ποσότητα και τρέχει αυτόματως.

Κάθε όργανον, ως και όλον τό σώμα, είναι πλήρες νευρών. 'Εάν λοιπόν ύπάρχη παρεμπόδιξις επί της νευρικής ενεργείας, τότε άσφαλώς τά όργανα ή τά μέλη του σώματος θα προσβληθούν από την άσθένειαν. Διά της άπελευθερώσεως των πεπιεσμένων νευρών, επαναφέρονται την σωλήν κατάστασιν — την ΥΓΕΙΑΝ — εις τόν όργανισμόν, όταν ούτος έχη προσβληθή από παθήσεις των ότων, οφθαλμών, κεφαλής, στομάχου, έντέρων, ήπατος, σπληνός, παραλύνειαι, νευρασθηνείαν, νευραλγίαν, έλονούριον, ρευματισμούς, σπονδυλικάς παθήσεις και από κάθε πόνον, καθ' όσον — ΟΠΟΥ ΠΟΝΟΣ ΕΚΕΙ ΚΑΙ ΦΘΟΡΑ ΤΩΝ ΝΕΥΡΙΚΩΝ ΚΥΤΤΑΡΩΝ — ΠΟΝΟΣ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΚΙΝΔΥΝΟΣ. Με μίαν εξέτασιν της σπονδυλικής στήλης και των σχετικών νευρών, θέλετε πεισθή περί της αληθείας ταύτης, διότι θα σ' άποδείξωμεν από ποδ προέρχεται ή αίτία της άσθενείας σας.

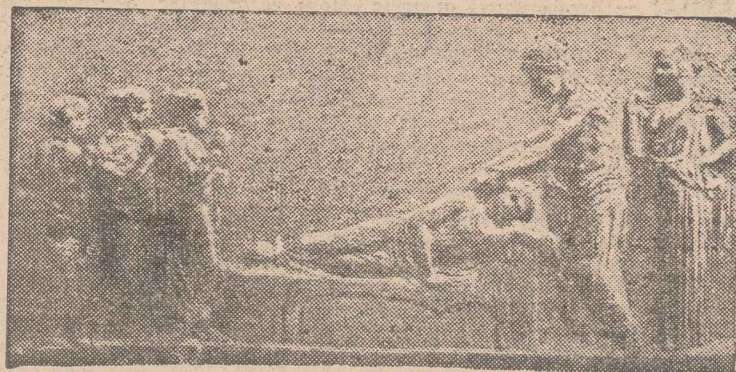
Η ΧΕΙΡΟΠΡΑΚΤΙΚΗ ΑΡΧΑΙΑ ΙΑΤΡΙΚΗ

Περί της κατά την αρχαιότητα θεραπείας των διαφόρων νόσων επί της ράχεως και των άρθρων εν γένει, προέβημεν διά την εξακριβώσιν της αληθείας εις έπισταμένους έρευνάς, εκ των οποίων πλήρως έπίσημον ότι έντως ο θεός 'Ιπποκράτης, πατήρ της 'Ιατρικής 'Επιστήμης, έθεώρει άπαραίτητον την εξέτασιν της ανθρώπινης ράχεως, ως γνώμονα ή δείκτην της διαταραχής της ύγείας. 'Ες αυτής διεγίγνωσκον έκάστοτε την φύσιν της άσθενείας των πασχόντων, λέγον:

«Χρ' ή δ' πρώτων μ' εν γινώσκωμεν την φύσιν της ράχης, οή τις έστιν' ές πολλά γάρ νευρώματα προέδει άν αυτής. Τούτο μ' εν γάρ, τό πρ' ός την κοιλίαν ρέπον, οι σπένδυλοι εντό άρτιοι έστιν άλλήλοιαι, και δέδενται πρ' άλλήλους δεσφ' μεϊζ' και νευρώδει, από χόνδρων άσπεφυγέτι άχρι πρ' όν νωτιαίον».

Δηλαδή πρέπει να γνωρίζη κανείς πρώτον την κατάστασιν της ράχεως, διότι εξ αυτής προέχονται πολλά άσθένεια κλπ. ('Ιπποκράτης περί άρθρων, σελίς 190, έδ' όφιν 45).

Εις την επί της ράχεως άσκούμένην κατά την αρχαιότητα θεραπευτικήν μέθοδον, είχε δοθή τό όνομα «ραχιοθεραπευτική», ήτις είναι μέθοδος θεραπείας εκ όλούκληρου όμοιως της σημερινής Χειροπρακτικής. 'Επιστήμη του 'Αμερικανού Πάμπερ. Την έδασκριν και έφαρμογήν της ραχιοθεραπευτικής μεθόδου ήκολούθησαν πιστώς και έκκαλλέργσαν δέντας οι μετέπειτα σοφοί Ιατροί της αρχαιότητας, ως λ. χ. ο γυναικόλογος Σωρανός, ο έπικλήθεϊς αυτοκράτωρ των Ιατρών, ο ένδοξότατος Γαλήνης, ο 'Απολλώνιος, ο Κίτεϋς, ο 'Οριβάνιος κ. ά.

'Ανάγλυφον παριστάνον ραχιοθεραπείαν.

Πλήν όμως πιστεύομεν ότι ο έφευρέτης της Χειροπρακτικής δέν προέβη εις την θεμελίωσιν αυτής εκ τυχαίου γεγονότος, άλλ' ότι άναμφισβήτητος έφωτίσθη είτε άμέσως, είτε έμμέσως εκ της περί την ράχην θεραπευτικής μεθόδου του θεού 'Ιπποκράτους, ή άλλων τινών σοφών Ιατρών της αρχαιότητας, οι όποιοι έγραψαν πολυτόμους έπιστημονικάς πραγματείας, εν αϊς περιλαμβάνονται πάμπολλα κεφάλαια διαπραγματεύομενα την θεραπείαν της ράχεως.

*Ός άψευδή μαρτυρία περί του ότι ή 'Ιπποκράτειος 'Ιατρική μεγάλως ήσχαλείτο με την άνάσσειν ήμειωθρομένων σπονδυλίων, παραθέτομεν τό άνευρεθέν άνάγλυφον εις τό έν Πειραιέϊ άρχαίον 'Ασκληπιείον άναγόμενον εις την 4ην ή 5ην π. Χ. έκαιονταετηρίδα και παριστάνον Ιατρών τινα της αρχαιότητας ραχιοθεραπεύοντα άσθενή υπό την όδηγιάν της θεάς 'Υγείας.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ ΘΕΡΑΠΕΥΘΕΝΤΩΝ

Παραθέτομεν κατωτέρω έπιστολάς και φωτογραφίας μερικών εκ των θεραπευθέντων παρ' ήμών, ίνα καταδείξωμεν εις τό Κοινόν, ότι ή Χειροπρακτική έντως θεραπεύει και θαυματουργεί εις τούς άπέλπιδας έκείνους, οι όποιοι είχαν προηγουμένως δοκιμάσει τάς γνωστάς θεραπευτικάς μεθόδους άνευ άποτελέματός και κατέφυγον εις την θεραπείαν της Χειροπρακτικής και άπέκτησαν την ύγείαν των. 'Ο κύριος 'Ιωάννης Μαρκουλάκης, έξ 'Αμπελακίων Σαλαμίνος, μάς άπέστειλεν εύχαριστήριον έπιστολήν, λέγων:

Κύριον Μούτσιον, Σόλωνος 128, 'Αθήνας. Κύριε Μούτσιε, δεχθήτε, παρακαλώ, τάς άπείρους μου εύχαριστίας και την μεγάλην μου εύγνωμοσύνην διά την τελείαν θεραπείαν του παιδιού μου, εκ της παραλύσεως, την οποίαν έπασχεν, έν' οι νευρολόγοι Ιατροί κατεδίκασαν αυτό ότι θα έμενε χωλόν έφ' όρου ζωής. 'Ως εκ τούτου μου έπιβάλλεται όπως διαλαλήσω και θερμώς συστήσω εις τούς πάσχοντας ή προς τούς γονείς παραλυτικών παιδιών, ίνα σπεύδουν άδοσιτάκτως, εις τά φώτα της χειροπρακτικής, βέλαιοι έντες ότι θέλουν ενύρει την θεραπείαν των.

'Ιωάννης Μαρκουλάκης

Επίσης ο κ. Εύαγγ. Τσαβδάρης μάς άπέστειλε τάς θερμάς του εύχαριστίας: Κύριον Θ. Μούτσιον, Σόλωνος 128, 'Αθήνας. Μετ' εύχαριστίας έδωκ' εις πάντα ένδιαφερόμενον, ότι έσώσατε την αύχύνήν μου εκ βεβαίου θανάτου, πάσχουσαν εκ νευρολιθιάσεως, και την έθεραπεύσατε διά της Χειροπρακτικής (άνευ φαρμάκων), έν' οι Ιατροί της πόλεως μας δέν ήδυνήθησαν να την βοηθήσουν όδ' έ' έλάχιστον. 'Αληθώς τιμάτε τόν κλάον σας και επί πλέον την Πατρίδα μας.

Εύαγγελος Τσαβδάρης, κάτοικος Καλαμών

*Ο κ. Κ. Βίγλας, δόδς Χαλκοκουνδύλη 12, δασκάως άπέστειλεν έπιστολήν μετά φωτογραφίας, λέγων: Κύριε Μούτσιε, δηλώ εις πάντα ένδιαφερόμενον, ότι πάσχον εκ χρόνιας νευρασθενείας και μεγάλης έξαντλήσεως τών νευρών, έθεραπεύθην διά της μεθόδου της Χειροπρακτικής. *Όθεν σ' είμαι εύγνώμων.

*Ο θεραπευθείς Κ. ΒΙΓΛΑΣ

Κ. Βίγλας

Και ο κ. Γεώργιος Νικολόπουλος, κάτοικος Καλαμών, άπέστειλεν έπιστολήν λέγων: Κύριε Μούτσιε. Διά ταύτης μου σ' ευχαριστώ και ταυτοχρόνως δηλώ εις πάντα ένδιαφερόμενον, ότι πάσχον εκ έξείας νευραλγίας και έχον τόν δεξιόν μου βραχίονα παράλυτον επί 6—7 μήνας, προσήλθον πρ' ός και με έθεραπεύσατε διά της Χειροπρακτικής έντός τωών έβδομάδων.

Διατελώ μετ' όπολίμηνος Γ. Νικολόπουλος, μηχανικός

Μόλις εξεδόθη έπιστημονικόν σύγγραμμα «Η ΧΕΙΡΟΠΡΑΚΤΙΚΗ» υπό του κ. Μουτσίου, περιέχον πολυτίμους οδηγίας διά τούς πάσχοντας και μή. Πωλείται εις τά κεντρικά βιβλιοπωλεία και εις την κατοικίαν του συγγραφέως δροχμάς 75. *Ο κ. Μούτσιος δέχεται καθ' έκάστην 9—12 και 4—7, πλήν των Κυριακών, Σόλωνος 128, Τηλέφωνον 24-119.

ΚΟΥΚΟΥΛΑΡΙΚΑ ΣΕΤΑΚΡΟΥΤΕΣ
ΑΝΑΡΙΚΑ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ

ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ Ι. ΤΖΑΝΕΤΟΥΛΕΑΣ & ΣΙΑ
ΠΩΛΗΣΙΣ ΛΙΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΧΟΝΔΡΙΚΗ.
ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 15 (ΣΤΟΑ ΕΡΜΕΙΟΥ 24). ΤΗΛ. 31-220
2 μεγάλα χρυσά Βραβεία εκτός συναγωνισμού 10ης και 11ης
Διεθνούς 'Εκθέσεως Θεσσαλονίκης.
ΝΕΑ ΠΑΡΑΛΑΒΗ ΚΟΥΚΟΥΛΑΡΙΚΩΝ ΥΦΑΝΤΩΝ ΔΙ' ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ

ΚΟΥΚΟΥΛΑΡΙΚΑ
ΑΝΑΡΙΚΑ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

ΤΟΥ ΦΡΑΝΣΙΣ ΝΤΕ ΚΡΟΥΑΣΣΕ

160Ν

Ο ΡΑΜΑΝ είχε δικαίον, ο Μπράντιμωρ άποπειύετο π' ός ο σουλτάνος βρισκόταν σε συνεννόησις με τούς 'Ιάπωνες, αλλά δέν ήξερε έως ποδ σημείο.

Μεγαλειότατε, έπεν ο κυβερνήτης, ήρθα να σας πω κάτι ποδ θα σας καταπλήξη όπως κατέπληξε κι' έμένα.

Δέν ανυβή βέλαιοι τίποτε κακό στην λαϊδή Μπράντιμωρ, είπε με κάποια κακία ο Σελίμ.

Ο διοικητής κατάλαβε τότε άμέσως περί τίνος έπρόκειτο. Θα φοβόταν ένα Μακιαβέλι, μπροστά του όμως δέν είχε παρά έναν έρωτα.

Όχι, άπλήτησεν ο Μπράντιμωρ, θα σας είπαν για ένα άσροπλάνο μου, τό όποϊον πέταξε έπάνω από τό εργοστάσιον...

Τ' Α, τό εργοστάσιον, μ' ένδιαφέρει πολύ λίγο. Άλλωστε έσείς, εάν δέν κάνω λάθος, μοδ συστήσατε τούς δύο 'Ιάπωνας. Θαμνάσιοι άνθρωποι. Τί σκέπτεσθε έσείς για τίς έργασίες αυτές;

Νομίζω πως οι έργασίες αυτές στρέφονται κατά της βρετανικής βόαςως. Τί λέτε έκεί; φώναξε ο Σελίμ. Αυτό είναι άδύναστο! Είναι τερατώδες!

Ο κυβερνήτης ποδ περιέμενε αυτή την κωμωδία, κρατούσε ένα πρόσωπο άλύγιστο.

Είμαι πολύ στενοχωρημένος στην ιδέα ότι μπορεί να σας φέρη σκέψεις ή υπόθεσις αυτή...

Τό ένδιαφέρον σας με συγκινεί. Μεγαλειότατε, θα ήθελα όμως, σας βεβαίω, να μιλήσω μαζί σας ειλικρινά. Ξέρете πως στο σημείο έκείνο γίνονται τά γυμνάσια μας...

Ο Σελίμ τόν έκοιτε προσεκτικά.

Ναι, ναι, πάντοτε προς τό φθινόπωρο.

Λοιπόν από τά δύο ποδ σας προτείνω πρέπει να γίνη τό ένα: ή ή 'Υψηλότης σας θα πείσθι τούς 'Ιάπωνας να καταστρέψουν τό εργοστάσιον άμέσως ή αύριο στις έξη ή από τό τινάξω στ' όν έβρα. Θα πρόκειται για ένα δυστύχημα για τό όποϊον κι' έγώ θα στενοχωρηθώ πολύ.

Ο σουλτάνος έμεινε άπαθής.

Η Μεγαλειότης σας είναι έλευθερά να κάν' ό,τι θέλει, έσυνέχισεν ο Μπράντιμωρ.

Μιά βαρεία σιωπή διεδέχθη.

Μόνο ποδ βορυόμια πως μία τέτοια δίκη θα ήτο επικίνδυνη.

Γιά ποδ.

Γιά την 'Εξοχήτά σας, έπεν ο Σελίμ.

Ο Μπράντιμωρ άρχισε να άνησυχεί. 'Ο σουλτάνος λοιπόν δέν ήταν τόσο άρελής όσο ήλπιζε.

Υπάρχει πάντα ή έπιστολή έκείνη, λόρδε Μπράντιμωρ, ποδ θα μπορούσε να δημοσιευθή στις έφημερίδες, όχι μόνο τις έδώ, αλλά και τις άγγλικές.

Σας παρακαλώ 'Υψηλότης, με θεωρείτε φίλο ή έχθρό; Την έπιστολή αυτή την κρατάτε σεις και από σας έξερτάται...

Ναι, αλλά οι κύριοι αυτοί 'Ιάπωνες φωτογράφιζαν την έπιστολή πριν μου την δώσουν.

Και πάλιν έπεσε μία σιωπή θανατηφόρα.

Είμαι, έξ άλλου, στην διάθεσι της 'Αγγλίας, έπεν γλυκά ο Σελίμ, και θα μπορούσα να μιλήσω στους 'Ιάπωνας. Γιατί βεβαίως, πιστεύετε, νομίζω, ότι άγνοούν σας τούς σκοπούς των και ότι ξεπλάγχθησαν κι' έσείς με τά νέα ποδ μου λέτε.

Νομίζω πως θα ήταν στο χέρι σας...

Όχι, πολύ εύκολο. 'Εξ άλλου τί οικονομικά άναλλάγματα θα τούς προτείνατε; Κανένα, δέν έχω περιουσία. Νά πληρώσω πάλιν ή 'Αγγλία τά σφάλματα του λάρδου Μπράντιμωρ, μήτ' ήν θα τό ήθελα.

Η 'Υψηλότης σας έχει μόνον τά μέσα για να πληρώση.

Ο Σελίμ χλώμιασε από θυμό.

Όση κι' άν είναι ή συμπάθειά ποδ σας έχω, δέν βλέπω γιατί θα πληρώνα έγώ τά σφάλματα του λόρδου Μπράντιμωρ.

Έστω, άς μείνωμε σ' αυτό τό σημείο.

Ο Σελίμ είχε καταλάβη από μία ένδειξη, γιατί ο Ραμάν τοδ είχε πη να άνακίνηση τό χρηματικό ζήτημα. Τί τόν ένοιαζαν λίγα εκατομμύρια λιγώτερα ή περισσότερα όταν έ πρόκειτο για τόν έρωτά του, και για την 'Οντρέ;

Ο Μπράντιμωρ διευδύνθηκε προς την πόρτα.

Αυτή είναι ή τελευταία σας λέξις, δέν έχετε τίποτε άλλο να μου ζητήσετε;

Ο Σελίμ στάθηκε διατακτικός. 'Αγαπούσε πολύ για να εί να αδελφός.

Αγαπ' όν κυρία Κάρερ, είπε με μία έσση νεανική φωνή.

Σας έζητσα μ' όνομα τοδ Σέρ 'Ερικ Τέμπλ να φροντίσετε να άναβω ένα έντιμο διαζύγιο ο κ. Κάρερ.

Μη μου πητε ότι δέν έξερτάται από σας. Μιά λέξις, κυρία Κάρερ, είπε με μία έσση νεανική φωνή.

Σας έζητσα μ' όνομα τοδ Σέρ 'Ερικ Τέμπλ να φροντίσετε να άναβω ένα έντιμο διαζύγιο ο κ. Κάρερ.

Μη μου πητε ότι δέν έξερτάται από σας. Μιά λέξις, κυρία Κάρερ, είπε με μία έσση νεανική φωνή.

Σας έζητσα μ' όνομα τοδ Σέρ 'Ερικ Τέμπλ να φροντίσετε να άναβω ένα έντιμο διαζύγιο ο κ. Κάρερ.

Μη μου πητε ότι δέν έξερτάται από σας. Μιά λέξις, κυρία Κάρερ, είπε με μία έσση νεανική φωνή.

Σας έζητσα μ' όνομα τοδ Σέρ 'Ερικ Τέμπλ να φροντίσετε να άναβω ένα έντιμο διαζύγιο ο κ. Κάρερ.

Μη μου πητε ότι δέν έξερτάται από σας. Μιά λέξις, κυρία Κάρερ, είπε με μία έσση νεανική φωνή.

Σας έζητσα μ' όνομα τοδ Σέρ 'Ερικ Τέμπλ να φροντίσετε να άναβω ένα έντιμο διαζύγιο ο κ. Κάρερ.

Μη μου πητε ότι δέν έξερτάται από σας. Μιά λέξις, κυρία Κάρερ, είπε με μία έσση νεανική φωνή.

Σας έζητσα μ' όνομα τοδ Σέρ 'Ερικ Τέμπλ να φροντίσετε να άναβω ένα έντιμο διαζύγιο ο κ. Κάρερ.

Μη μου πητε ότι δέν έξερτάται από σας. Μιά λέξις, κυρία Κάρερ, είπε με μία έσση νεανική φωνή.

Σας έζητσα μ' όνομα τοδ Σέρ 'Ερικ Τέμπλ να φροντίσετε να άναβω ένα έντιμο διαζύγιο ο κ. Κάρερ.

Μη μου πητε ότι δέν έξερτάται από σας. Μιά λέξις, κυρία Κάρερ, είπε με μία έσση νεανική φωνή.

Σας έζητσα μ' όνομα τοδ Σέρ 'Ερικ Τέμπλ να φροντίσετε να άναβω ένα έντιμο διαζύγιο ο κ. Κάρερ.

Μη μου πητε ότι δέν έξερτάται από σας. Μιά λέξις, κυρία Κάρερ, είπε με μία έσση νεανική φωνή.

Σας έζητσα μ' όνομα τοδ Σέρ 'Ερικ Τέμπλ να φροντίσετε να άναβω ένα έντιμο διαζύγιο ο κ. Κάρερ.

Μη μου πητε ότι δέν έξερτάται από σας. Μιά λέξις, κυρία Κάρερ, είπε με μία έσση νεανική φωνή.

Σας έζητσα μ' όνομα τοδ Σέρ 'Ερικ Τέμπλ να φροντίσετε να άναβω ένα έντιμο διαζύγιο ο κ. Κάρερ.

Μη μου πητε ότι δέν έξερτάται από σας. Μιά λέξις, κυρία Κάρερ, είπε με μία έσση νεανική φωνή.

Σας έζητσα μ' όνομα τοδ Σέρ 'Ερικ Τέμπλ να φροντίσετε να άναβω ένα έντιμο διαζύγιο ο κ. Κάρερ.

Μη μου πητε ότι δέν έξερτάται από σας. Μιά λέξις, κυρία Κάρερ, είπε με μία έσση νεανική φωνή.

Σας έζητσα μ' όνομα τοδ Σέρ 'Ερικ Τέμπλ να φροντίσετε να άναβω ένα έντιμο διαζύγιο ο κ. Κάρερ.

Μη μου πητε ότι δέν έξερτάται από σας. Μιά λέξις, κυρία Κάρερ, είπε με μία έσση νεανική φωνή.

Σας έζητσα μ' όνομα τοδ Σέρ 'Ερικ Τέμπλ να φροντίσετε να άναβω ένα έντιμο διαζύγιο ο κ. Κάρερ.

Μη μου πητε ότι δέν έξερτάται από σας. Μιά λέξις, κυρία Κάρερ, είπε με μία έσση νεανική φωνή.

Σας έζητσα μ' όνομα τοδ Σέρ 'Ερικ Τέμπλ να φροντίσετε να άναβω ένα έντιμο διαζύγιο ο κ. Κάρερ.

Μη μου πητε ότι δέν έξερτάται από σας. Μιά λέξις, κυρία Κάρερ, είπε με μία έσση νεανική φωνή.

Σας έζητσα μ' όνομα τοδ Σέρ 'Ερικ Τέμπλ να φροντίσετε να άναβω ένα έντιμο διαζύγιο ο κ. Κάρερ.

Μη μου πητε ότι δέν έξερτάται από σας. Μιά λέξις, κυρία Κάρερ, είπε με μία έσση νεανική φωνή.

άναγράφεται πως τό γεύμα δίδεται προς τμήν της σουλτάνας του Ονταγκόρ.

Ο Μπράντιμωρ είχε πέσει σε συλλογή.

Αυτό ποδ μου ζητάτε είναι σχεδόν άδύνατο.

Ο Σελίμ έσφιγγε τις γροθίες του.

Ωστόσο θα προσπαθήσω ποδ αύριο να πιάγω τό διαζύγιον... αλλά κι' έσείς πρέπει να καταστώτετε τό εργοστάσιον.

Ο Σελίμ ποδ περιέμενε επί τρεις μήνες ν' άκούση την λέξι αυτή έξέπασσε:

Σύμφωνοι, πάλιν φθάση τό βράδυ τό εργοστάσιον δέν θα ύπάρχη.

Τότε στις 15 Μαΐου ή κυρία Κάρερ θα έχη τό διαζύγιόν της και στις 25, Μαΐου τό βράδυ στις 10, θα έχωμε την τιμή να σας δεχθώμε.

Ποτέ, άκούς, ποτέ, φώναξεν έξαλλος ή Πατρικία, δέν θα γελιοποιηθώ κατ' αυτόν τόν τρόπον.

Έκλεισε την πόρτα με θυμό ποδ της.

Ο κυβερνήτης σηκώσε στωικά τούς ώμους.

Πρέπει να περιμένη κανείς να περάσει άρχιστορ Κάρερ να μη μένα.

Ο 'Ερμπερ περιέμενε στο μικρό σαλόνάκι. Είχε λίγο χρονίη. Τό πρόσωπο του ήταν εύτυχισμένο. Κερδίσε περισσότερα λεπτά και ή ζωή του κόστιζε τόσο ποδ λίγο.

Είχε μετοκλήσει, είχε πάρει και αυτοκίνητο. 'Όσον άφορ' για την ύπόθεσι της γυναίκας του, άφνε την 'Εξοχήτά του, τόν διοικητή, ής κρητή. Η παρακαλώ, ποδ Μπράντιμωρ δέν τόν άπορνούσε, τόν προσκαλούσαν τώρα τόσο συχνά στους Μπράντιμωρ.

Η 'Υψηλότης σας μου έκανε την τιμή να με ζητήση.

Ναι, άγαπήτε μου, θα ήθελα να μιλήσωμε για την γυναίκα σας.

Πως; έπεν σ' όν κάπως χαμένος ο 'Ερμπερ.

Δέν μιλούν ποτέ μπροστά σας για την Κυρία Κάρερ, μιλούν όμως όταν λείπετε. Ξανάρχισαν τά κρυφομυλήματα εις βάρος σας.

Και τί μπορούν να λένε;

Αποφύγετε πράγματα πολύ σωστά, άπλήτησεν ο διοικητής σ' ένα εύλογο πνεύμα. Δέν καταλαβαίνουν και άπορούν... Βρίσκουν πως ή λύσις της άναμονής διαρκεί πολύ. Βρίσκουν πολύ βαρύ ή αύττροφος ένας 'Αγγλος δεισιματικός να σιχ' ή έναν σουλτάνο και λένε: Θα έπρεπε ο άρχιστορ να πάρη μία άπόφασι. Τό διαζύγιο έπιβάλλεται.

Τά διαζύγια! έπανάλαβε έκπληκτος ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεια.

Κατόπιν μιάς ακριβούς τρομερής με τόν άνδρα της, ποδ την έλεγε σ' όν την φριχτότερη στιγμή της ζωής της, ή Πατρικία έκαμε άπεργία πείνης. 'Επί τρεις μέρες άρνούνταν να δεχθή όποιονδήποτε τροφή της έφερναν.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεια.

Κατόπιν μιάς ακριβούς τρομερής με τόν άνδρα της, ποδ την έ

Ἀπ' αὐτὰ ἐξαρτᾶται ἡ ὑγεία καὶ ἡ εὐτυχία των

ΕΝΤΟΜΝΙΚΑ Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΔΟΥΝΑΒΕΟΥ

ΚΑΙ ΑΝ ΑΚΟΜΗ ΠΕΡΑΣΑΤΕ ΤΗΝ ΗΛΙΚΙΑ ΤΗΣ
πρώτης και δεύτερας νεότητος, μπορείτε να κα-
μπετε τους άνδρας να σας λατρεύουν, έχοντας
μόνον ΟΡΑΙΟ ΔΕΡΜΑ

Το δέρμα το προσώπου είναι ο δείκτης της
ηλικίας • Νεανικό δέρμα μπορείτε να έχετε και
στην πλέον προχωρημένη ηλικία αν χρησιμοποιείτε
ΚΡΕΜΑ ΡΟΔΑΛΙΝΗ ΧΙΟΝ

Ή Κρέμα αυτή έχει μέσα της τα θαυματουργά υλικά
που χρειάζεται το δέρμα γιά να ζωογονείται δια-
ρκώς ΚΡΕΜΑ ΡΟΔΑΛΙΝΗ σημαίνει ΝΕΟΤΗΣ-ΑΝΟΡΘΙΑ

FORMA

ΚΡΕΜΑ ΡΟΔΑΛΙΝΗ

PROLON THS AROMATOTHTYAS CANA

ה'תשנ"א
ה'תשנ"ב
ה'תשנ"ג
ה'תשנ"ד
ה'תשנ"ה
ה'תשנ"ו
ה'תשנ"ז
ה'תשנ"ח
ה'תשנ"ט
ה'תש"ס
ה'תש"ע
ה'תש"פ
ה'תש"ק
ה'תש"ח
ה'תש"ז
ה'תש"ו
ה'תש"ה
ה'תש"ד
ה'תש"ג
ה'תש"ב
ה'תש"א

23